

Perica Jokić

Saznanja

Roberta

Nimanija

Biblioteka
HUMOR I SATIRA

Knjiga 149

Perica Jokić

**SAZNANJA
ROBERTA NIMANIJA**

Baš dobre priče

AAMA

Beograd, 2018.

PROLOG

Prije nego što je nastao svijet i prije nego što se pojavio Bog, nije postojalo ništa.

Samo prolog.

STVORITELJ

Ne znam ko sam, ali, ako je to nešto novo –
postojim.

Moje najpreciznije odredište je – *nalazim se.*

Nema ništa pored, ni gore, ni dolje.

Sav prostor sam. Još jedan ne bi mogao da se
smjesti. Ni njegov nokat.

Da imam za čim da posegnem, sve bi mi bilo
na dohvat ruke.

Ne moram ni da se pomjerim da bih negdje
stigao.

Za mene je riječ „onamo“ nepoznata, a riječ
„ovdje“ čisti pleonazam.

Svuda sam odjednom.

Toliko sam snažan da nema ko da mi pomo-
gne.

Ako mi dune, stvoriću svijet.

Da svjatitsja imja moje.

PRVI DOKTORAT

– Nešto moram da ti otkrijem – kaže Eva Adamu – Je l' znaš da imamo imena?

– To su gluposti. Ko je mogao da nam ih da kad smo sami? – kaže Adam, još ne znajući da se tako zove.

– Ja sam Eva, a ti Adam.

– Ma nemoj, a gdje si to pročitala?

– U Bibliji.

– Ali ko je mogao da je napiše?!

– Niko. Tada je bila u usmenom predanju.

– I prenosila se s (čijega) koljena na koljeno?

– E, baš je sve dosadno kad si jedini na svijetu – kaže Eva – Kako li je tek bilo onima prije nas?

– Kojima? – zaključí Adam svoju doktorsku tezu o prvim žiteljima svijeta.

FANTAZIJA

Jednom je, iz čista mira, Eva pitala Adama je li lijepa i da li mu se sviđa, našta se Adam veoma zbuni, jer prvi put čuje pojmove „lijepa“ i „sviđa“, pa, pomislivši da ga ova, možda, drugačije pita je li gladan i žedan, a pošto se tek bijaše naždrao i dobro napojio – i to na njen očigled – Adam zaključí da je Eva počela da fantazira.

TAJNA VEČERA

Isus me je pozvao na tajnu večeru i ja sam došao.

I večerali smo, i pili smo vino.

Onda sam ukapirao zašto me je zvao. Nije bilo drugog, pa sam ja morao da ga izdam.

Ali imao sam dobar alibi, jer mi ime bješe Juda.

ISTINA O KOSOVSKOM PORAZU

Baš kada se očekivao završni okršaj u kosovskom boju, naučnici su pronašli još jedno svojstvo metala, koje je dovelo do toga da srpska vojska bude poražena, pošto su se Turci prvi dokopali rezultata istraživanja.

U čemu je tajna? Pošto su se mnogi upišali od straha, na mjestu gdje je mokraćna pokvasila oklop, došlo je do reakcije i metal je zarđao. Neprijatelj je samo trebalo da udari gdje je protivnik najslabiji.

TRI, DVA, JEDAN – BUM!

Moja namjera je da uništim svijet. Ovo radim u najvećoj tajnosti i već sam nagurao eksploziv do vrha. Pronašao sam kanale do svega što može da eksplodira, i dobro proračunao da svako strada odjednom. Da bih vam olakšao, reći ću vam da nikud ne bježite jer sam i tamo postavio eksploziv.

Izvršio sam sve pripreme i pritiskam dugme.

Tri, dva, jedan – bum!

Poslije toga, napravio sam da izgleda da ste i dalje živi. Ako je tako, znači, uspio sam.

ŠIZOFREN IJA

Predsjednički mandat kao metod za odvikavanje od šizofrenije imao bi uspjeha jedino u slučaju da pacijent bude izliječen.

Pripremajući kandidata za ovu funkciju, jedna psihijatrijska klinika je stupila u kontakt sa aktuelnim predsjednikom u nadi da će ovaj pristati da ustupi svoje mjesto bar na mjesec dana, koliko bi odgovaralo pilot programu.

Poteškoća oko dogovora navela ih je na sasvim druga istraživanja. Ustanovljeno je da je ovaj metod poznat odavno, čak je zahvatio političku scenu uopšte, ali pošto su pogubljeni kartoni, ne zna se ko je na terapiji, a ko ne.

ŠIFRA: BOMBA

Čovjek zadužen za aktiviranje atomske bombe bio je razrok do te mjere da je mogao odjednom i da aktivira i da deaktivira bombu, tako da nas, sigurno, i sada zasipa njima, čim se ništa ne dešava.

KRČMARICA I PIJANCI

Pijanac je stajao za šankom. U sljedećem trenutku se srušio na pod.

To je sve vidio gospodin sa šešikom koji se nije ni makao.

I jednog i drugog posmatrala je krčmarica jer je imala pauzu između dvije porudžbine.

Nekoliko pića kasnije i onaj gospodin sa šešikom pada pod sto.

Ovo je zapazio lovac koji je, vraćajući se iz lova, svratio na jednu vruću da se malo zgrije.

Krčmarica je i ovo registrovala.

Kako se lovac našao na podu, ne znamo, jer je i krčmaricu nešto oborilo.

Pošto više nema hroničara sa ovoga mjesta, dalja priča je nemoguća. Samo mi se čini da se krčmarica i lovac nijesu srušili od pijanstva.

Iz opravdanih razloga njihov slučaj nijesam do kraja propratio, jer kažu da su me našli patosiranog sa ko zna koliko promila alkohola u krvi.

UBISTVO ZA CRVENI KARTON

Za ubistvo na svirep i podmukao način i iz niskih pobuda, ubici je zakazano suđenje.

Pošto je sudija za krvne delikte, iz hobija, sudio utakmicu koja se igra bez prisustva publike, proces u sudnici je vodio fudbalski sudija.

I, prema njegovoj slobodnoj procjeni, ubica je odmah dobio crveni karton, čime je najstrože kažnjen, tako da na sljedeće dvije potencijalne žrtve neće imati pravo.

PRETAKANJE VODE

Nije on svoju ženu neplanski isjeckao na komade i pojeo. Ni slučajno ne bi dozvolio da mu, poslije obilne gozbe, nema ko donijeti čašu vode. Zato je pomno pratio ženina kretanja oko česme i kada je bio siguran da je u sebe unijela dovoljno tečnosti – završio je s njom.

Valjda će se i voda, koju je popila, sada naći u njegovom stomaku.

USAMLJENO ZAPAŽANJE

Nekakav čudak došao je u grad i svi su se razbježali.

Zatim je nastavio da dolazi sredinom utorka i četvrtka, a onda i krajem subote.

Ali kako više nikog nije bilo da to zapaža, morao je sam.

MAZ-MAN

Sebi često izgledam kao ometen u razvoju. Ne samo zato što slabo govorim – ne znam ni riječi – već i zbog toga što sam nesposoban da bilo šta sam uradim.

Drugi me toliko tovore i pretovaraju da se, mahom, jedva i krećem.

Ti drugi, takođe, znaju i kako da me napoje i kako da me okrpe.

Uvijek nekog upošljavam i taj se o meni brine koliko može i umije. Moje je samo da budem kiper kojem se slaže broj šasije i motora sa podacima iz saobraćajne dozvole.

NOVA IZBORNA PRAVILA

Da bi se izbjegle promotivne kampanje, podmićivanja i ubjeđivanja birača za koga da glasaju, Državna izborna komisija je donijela odluku da će na izborima pobijediti onaj kandidat koji bude imao najmanje glasova.

Čim je javnost o ovome upoznata, kao o novom pravilu, odmah su svi pohrlili da glasaju za protivkandidata i tako mu direktno umanje izgleda za pobjedu.

Sad kad se zna da su izbori neregularni (ili regularni, kako hoćete), ko god da pobijedi, nema ljutnje!

ŽIVOTINJE I NJIHOVI LOVCI

Nasred džungle napravljen je zoološki vrt.

Novost je u tome što u njemu nijesu smještene životinje, već lovci, tako da će životinje bezbjedno moći da im priđu kad god požele da ovi iz kaveza pripucaju na njih.

KAD OTKAŽE PSIHIJATAR

Ovog časa psihijatru je pozlilo i odveli su ga na drugi sprat klinike. Izgleda da je malo skrenuo. Baš on – jedini psihijatar kojeg smo imali!

Ako ne dođe pameti, ni mi više nećemo znati na čemu smo.

UNIVERZALNI METRO

Atrakcije radi, jedan dio podzemne željeznice prolazi ispod gradskog groblja.

Tu je, čak, predviđena manja stanica za sahrane mrtvih putnika (nastradalih usljed gužvi u prevozu), ali se ne kopaju rake, već se, koristeći prednost metroa da se nalazi pod zemljom, oni ovdje samo izbace.

Stanica je uskoro postala veoma upotrebljiva, tako da su se Vlade drugih zemalja pitale šta je sa njihovim mrtvim putnicima, pošto oni nemaju ovako univerzalne metroe, a imaju gužve.

OSTAVKA

Izabran sam za ministra. Ne znam kojeg ministarstva, ali ću već nekako saznati.

Kao veoma stručnom za taj posao, nakon četiri godine, produžili su mi mandat. I dalje ne znam koji mi je resor, ali mi dobro ide.

Problem je što nikad neću moći da podnesem ostavku, jer ne znam na šta bih je podnio.

PRIČA O DIOGENU

Jedan samostalni seljak, uobičajeno seljački mudar, nije mogao da vjeruje da je godinama nalivao po 200-300 litara rakije u bure od 100 litara i da ga nikad nije napunio, kao da je unutra imao krticu.

Kada je došlo vrijeme da istorija otkrije Diogena, bure je najprije ispražnjeno, a onda je moralo i da se zaboravi na rakiju, jer nikom ne bi bilo čudno zašto čovjek ne napušta bure.

PIJANAC I BLIZANCI

Toga jutra pijanac nije mogao da vjeruje svojim očima. Otkako ih je otvorio, sve je duplo vidio. Čudio se kako to postiže bez i jedne čašice.

Onda je pao u duboko razočaranje kada je uvidio da nikad nije ni bio pijan, već je, zaista, sve imao u dva primjerka i potpuno identično. Od dvije iste kuće, preko duplog inventara, garderobe i obuće, do prijatelja koji su, svi do jednoga, bili blizanci.

STATISTIKA 2

Škola za prelaženje s jedne strane ulice na drugu, uvela je smjer za pretrčavanje kozje staze tamo gdje je ona najuža.

Pokazalo se da za ovu školu nema nikakvog interesovanja već punih dvadeset tri godine, šest mjeseci i osamnaest dana.

Tačno od njenog osnivanja!

Ali mora da je važna za nauku, čim je uredno vođena statistika.

DALTONISTI

Daltonista o kojem je riječ samo je razlikovao boje i ništa drugo. Evo jednog detalja...

Svoju ženu, koja je putovala vozom, čekao je na autobuskoj stanici. Tu, razumije se, ona ne može da se pojavi, ali uzima neku sličnu i vodi je kući. Budući da ne razlikuje puteve, vozi onim pogrešnim i tako, logično, promašuje i svoj stan. Tamo nastavlja da ništa ne razlikuje; od tople i hladne vode, do kuhinje i spavaće sobe.

Služba koja prati njegov slučaj biva zaprepašćena kada u jednom trenutku primijeti da to nije taj čovjek!

Moram priznati, i ja sam pomalo iznenađen nizom grešaka.

Bio je ovo probni Daltonista koji nigdje ne griješi, a onaj s početka priče je, eto, pogriješio i službu koja ga prati.

ŠTAMPARSKA GREŠKA

Sve sam učinio, ali povratka nije bilo. Karta u jednom pravcu se tu završavala.

Već su me čekala i dokumenta sa novom adresom. Sam sam odabrao da živim u pojasu vječitog proljeća i ljeta.

Ponio sam najlaganiju garderobu.

U želji da se ovdje trajno nastane, još neko vrijeme su pristizali zaljubljenici predjela gdje temperatura ne pada ispod 25 stepeni.

A onda je ispravljena štamparska greška u oglasu. Dodat je minus ispred broja stepeni.

Tako je nastanjen Sibir.

NEPOTREBNA KOLONA

Kolona od preko trideset najrazličitijih automobila uspinjala se uz planinski vrh prolazeći pored neobičnog pješaka koji se pitao zar im nije lakše da otpreme jednog i on im lijepo, po povratku, predoči sve otamo.

SPECIJALNI EFEKTI

Projekcija tog filma zahtijevala je da platno bude okačeno o patos i da pada prema plafonu. Pošto nije bilo dovoljno čvrsto, platno se uporno držalo patosa i sve je izgledalo kao da od projekcije neće biti ništa.

Okretanje bioskopa naglavačke pokazalo se lakšom varijantom i platno je sada nesmetano padalo kako je traženo.

Ne znajući da je okrenut bioskop, a ne platno, kinooperater je startovao film kao i obično, pa se, u sceni sa bazenom na plafonu, voda lako prosula. Ali nikog nije polila, jer su gledaoci, normalno, bili gore naglavačke.

Kasnije se, za snimanje sličnih efekata, okretala kamera, a ne ovako.

Ubrzo dubleri ostaju bez posla jer je gledalac i bez njihove pomoći mogao da prati opasne scene.

PRIJE NEGO JE NEKO PONOVO OTKRIJE, EVO KAKO SAM ZATURIO AMERIKU

Kao savjetnik američkog predsjednika, često sam putovao za Rusiju na tajne konsultacije oko toga šta je najgore za mog pretpostavljenog, kako bih ga što lakše pokopao.

On bi se, zatim, svaki put čvrsto uhvatio za Ameriku i zajedno sa sobom je vukao u rupu.

Kad sam vidio da mu je do kraja mandata ostalo još samo toliko da mu petom prikucam glavu u zemlju, ja sam to i uradio.

Mogao sam da ispratim kako je za sobom, bez ostatka, usisao Ameriku, kao klinac sok na slamku.

POMOĆ NA DRUMU

Nakon što su pobili gomilu ljudi i ukrali tri tovara zlata, kriminalci su se dali u bijeg.

Sustignuvši ih u vratolomnoj vožnji, policija im je savjetovala da vežu sigurnosne pojaseve i poželjela im srećan put.

ZA SVE SU KRIVE MALINE

Bliski potomak jednog ratnog goluba pismo-
noše u sezoni 1940 – 1945, govoreći o svom pret-
ku otkriva frapantne podatke iz Drugog svjet-
skog rata.

Naime, bombardovanje Beograda uopšte nije
bilo iznenada i nenajavljeno. Ratni golub pismo-
noša je lično od Hitlera dobio pismo upozorenja
koje je užurbano nosio beogradskim vlastima.

I taman kada je trebalo da se obruši na mali-
njak – gdje zatiče ovdašnjeg ministra odbrane u
pohodu na izvjesni ženski jelek – shvata da nije
dobrodošao čuvši njegovo pjevušenje „ne padaj
mi na maline“, pa se mirno povukao.

TUTANKAMONOV MOBILNI

Tehnika ne samo da ide krupnim koracima
naprijed, već uspješno osvaja i drevnu prošlost.
Tako se desilo da je ovih dana, za svoj dvadeset
prvi rođendan, Tutankamon dobio mobilni tele-
fon. Nažalost, on je umro u devetnaestoj, pa će
mu poklon dobro doći tek za dvije godine.

MEMOARI JEDNE REKVIZITE

Kad sam se doselio u tu zemlju, odmah su me uhapsili.

Ne znam kakvi su bili prema meni, ali sam ubrzo iz ćelije premješten u grobnicu.

Kažu da su i tamo nastavili sa torturom ne bi li saznali zbog čega me progone.

„A on ni mrtav nije progovorio“, kasnije se u svojim memoarima sjećao jedan beskurpulozni akter i nijemi svjedok inkriminisanog slučaja, jedan istrošeni pendrek.

SMS AUTO PARKING

Oduševio me je parking na SMS. Ukucaš zonu, pošalješ poruku na broj i – gotovo. Niko ne pita gdje si parkiran, samo ti skinu 50 centi.

Odmah sam počeo to da zloupotrebljavam. Odakle god sam mogao, slao sam poruke. Zona i onaj broj. I uvijek upali, jer dobijem upozorenje da mi je istekao sat. A ja opet, i opet...

Baš me zanima šta će se desiti kad jednom otkriju da nemam auto.

TEMA

Radeći na svom novom romanu, pisac riješio da se ponovo udalji od teme.

Kada je stigao do potoka, ona ista gospođica je već bila prešla na drugu obalu i sitno plakala.

Pisac se ne sjeća šta je s njom htio, ali je očekivao da će ona bar jednom biti slobodnije obučena.

Onda je gumicom obrisao riječ *potok* i dopisao plahovitu rijeku u koju se gospođica odmah bacila.

To je bilo njegovo posljednje udaljavanje od teme zbog nje.

MAJMUNE, BRATE, POMAGAJ!

Upucao sam psa i, bježeći od lica pravde, klinuo u šumu. Za ovaj incident je trebalo da zaglavim robiju, jer me je teretilo Društvo za zaštitu životinja.

Kad su me uhvatili, to isto društvo je stalo na moju stranu, goneći sada moje goniče.

U ovoj šumi sam na vrijeme postao majmun. Tako sam se spasao.

WANTED

Jedna neobična izložba portreta sastojala se od stotinak potjernica iz policijske arhive. Pasioniranom kolekcionaru umjetnina nije smetala krupno ispisana cijena preko likova, već ih je sve uzeo za otkup, pošto izložba bješe prodajna.

I prije nego što se mašio za džep, policijski blagajnik ga je preduhitrio brojeći mu na ruke pozamašnu cifru u dolarima. Kolekcionar se našao u čudu: iako su slike zadržane, on je bio bogato nagrađen!

Likovi sa ulja na platnu su izgledali tako živo da je blagajnik za kolekcionara pomislio da je lovac na ucjene, pa ga je bespogovorno isplatio prema zahtjevu potjernica.

Da više ne bi dolazilo do zabune, dopisivano je ono: WANTED!

SIJALICA

Dok je čekao da vidi funkciju sijalice, koju je trebalo da izmisli, Edison je otuda razvlačio žice od grada do grada i kroz njih puštao svoju jednosmjernu struju.

Daroviti akrobata za hodanje po žici nije silazio sa tih visina tražeći da mu se odovud neprestano produžava „staza“ spajanjem novih bandera.

U trenutku kada su se žice otud i žice odovud spojile, akrobata se na kratko upalio, a zatim ugasio.

Edison je bio oduševljen. Ne samo da mu je sinula ideja za prekidač, već i za sijalicu koja bi trebalo da daje svjetlost, jer hodači po žici, za ovu namjenu, nikada nijesu zaživjeli.

ČUDO TEHNIKE

Nakon što sam prijavio patent, sve relevantne katedre su pokušale da otkriju o čemu je riječ.

Dugo su trajale polemike i ispitivanja.

Najzad je odlučeno da se, među čudima tehnike, utemelji podvrsta *Postoji, a ničemu ne služi*.

Pa ako jednom zatreba, služiće baš za to.

UZALUDNO LUTANJE

Kad je trebalo da se vratim kući, shvatio sam da ne znam put. Slučajno prepoznajem svog prvog komšiju i polazim za njim. On će me najbliže dovesti.

Ako ne bude tako, moguće je da nije riječ o meni, već o mom komšiji i da je trebalo on mene da prati, a ne ja njega. U tom slučaju sam morao krenuti iz početka.

Ako ni to ne uspije, onda bar jedan od nas nije komšija onom drugom.

Tada je najbolje da se nijesam ni udaljjavao od kuće.

PADOBRANAC

Padobrancu se nije otvorio padobran i on je riješio da ga, prvom prilikom, reklamira kod proizvođača.

S druge strane, ovo je dobra prilika da se ubije ako bi, u međuvremenu, našao razlog za to.

U najgorem slučaju, može se desiti da ode bez razloga, a proizvođač padobrana to tako shvati.

Tačno mu dođe da se ubije.

BIOGRAF

Pravo je čudo kako biografi znaju koju bebu da prate, a da ona kasnije izraste u osobu o kojoj pišu.

Jedan biograf je, međutim, pišući o Kristiforu Kolumbu, bio pomalo iznenađen kad je sebe zatekao kako, ne samo da ne pominje da je Kolumbo bio moreplovac, već ni o njegovom otkriću Amerike ne zabode ni riječ.

Biograf je bio očajan kada mu je ovaj na samrti, onako uzgred, rekao da se u porodilištu neka beba do njega zvala Kristifor Kolumbo i da bi mu ona sigurno bila zanimljivija za knjigu od njega koji, eto, cijeli život ne izađe iz kuće, već samo spavaše i gledaše televizor.

Od tada biografi startuju sa više beba, pa koja upali.

NEŠTO IZ SUDSKE PRAKSE

Molimo da nam isporučite veći broj razloga za šta bi sve moglo da se odgovara pred sudom, jer imamo mnoštvo lica prijavljenih za naš pilot projekat „Ne može dvoje da se sudi za istu stvar“.

NEPODNOŠLJIVA LAKOĆA POSTOJANJA

Dva pisca od kojih je prvi, vjerovatno, bolji od drugoga, sretnu se u Klubu književnika. Onaj drugi se požali na veoma težak život. A ovom prvom, pošto je znao da obojica žive od pisanja, bude lakše.

CRNI AUDI

Nikako nijesam mogao da umaknem crnom audiju.

A onda je počeo da me brine i audi ispred mene. Šest sati sam uzaludno pokušavao da ga pretekнем. Ovaj je, doduše, bio siv, ali mi jednako nije prijala njihova udružena pratnja na istom odstojanju.

Najzad odlučim da usporim i pustim ih da se udalje.

Nije pomoglo ni to što sam ugasio motor, moj audi je nastavio istim tempom.

Kada sam izašao iz kola, shvatio sam da je preticanje nemoguće.

A na gornjoj platformi šleper je nosio još tri isto takva, ispod čekića nova, audija.

JEDNO DRUGAČIJE VIĐENJE ISTORIJE

Jedan nadobudni historičar se bijaše naoštrio da pobije sve teorije o početku Prvog svjetskog rata.

Opis ubistva Franca Ferdinanda se uopšte nije poklapao sa onim što je on vidio.

Princip nije mogao da puca po njegovoj lijevoj strani, jer je Franc u tom trenutku bio na desnoj.

I drugo, kola u kojima se Franc vozio nijesu dolazila od njegove rezidencije, već iz suprotnog smjera.

Sve je, u viđenju ovog historičara, bilo potpuno suprotno.

On je bio u stanju da promijeni cijelu istoriju, dok se neko nije sjetio da ga uvede na glavni ulaz bioskopa.

Smješten iza platna sve je vidio onako kako je zagovarao.

BEŠTIĆEV USPJEŠNI EKSPERIMENT

M. Beštić je bio sjajan konstruktor kratkih satiričnih priča, ali, pošto je znao da neće imati vremena da obradi temu o prevrtanju u grobu, ostavio je da to „doživi“.

Da bi bio siguran da ga ova pojava neće mi-moići, morao je sa sobom da ponese nešto što će ga na to garantovano navesti.

Onda se zadovoljno nasmiješio shvativši da nije istupio iz BAK-a*.

* BAK - skraćena od Beogradski aforističarski krug, udruženje koje je za Milanova života (a i kasnije) okupljalo određene satiričare koji su im iz nekih razloga odgovarali. Kako su ti razlozi postajali sve čudniji, Beštić je ozbiljno razmišljao da istupi iz udruženja, u čemu ga je spriječila iznenadna smrt.

POSJETA

Znao sam čovjeka, oduvijek je bio lud, ali mi nikako nije jasno šta mu se desilo te je najednom izgledao normalno.

Počeli smo da se viđamo češće, i stvarno je s njim sve bilo u redu.

Uzalud su mi objašnjavali da smo nas dvojica sada kolege i da smo u istoj sobi psihijatrijske klinike, meni ništa nije išlo u glavu.

Sačekaću još da prođe vizita, pa ako i dalje budem tu, znaću da imam opravdanje što ne mogu da mu dođem u posjetu.

GRMLJAVINA I GROMOVI

Instalacija mi je loša i, čim zagrmi – stradaju aparati.

Ovo me je brinulo jer, kad nijesam kod kuće, ne mogu da odvrnem osigurače i tako spriječim katastrofu.

Ali sam se dosjetio da sa sobom nosim tamponne. Kad krene grmljavina, uši začepim i – miran sam.

Ni topa ne čujem.

ODŽAČAR GRLA

Fabrika negro bombona koja u vrijeme rata preraste u fabriku oružja, uvijek zaboravi da se prestroji, pa i u miru nastavi sa proizvodnjom municije, sve dok u ustima ne počnu detonacije i garež koju samo odžačar grla može da očisti.

I tada krenu negro bombone.

OPERA

Operski pjevač za kojim traga policija, jer je pjevanjem visokog „ce“ razbio staklo susjedne banke, nalazio se u bjekstvu.

Za to vrijeme, neki drugi operski pjevač razbija stakla neke druge banke i u sličnom je problemu.

Isto se dešava i na Milanskoj skali, preko puta koje se, takođe, nalazi banka.

Bez obzira na ishod, banke će se ubuduće podizati na sigurnijim lokacijama, kako bi lopovi najzad prepustili operu školovanim umjetnicima.

BEZ DONJEG RUBLJA

Kao nusproizvod seksualnog života određeni naučnik je imao hiljade patenata i otkrića koja će zadiviti svijet. Malo je poznato da je to postigao u dokolici iščekujući da njegova ljubavnica skine gaće.

Svjestan talenta ovog naučnika, njegov pokrovitelj je uložio veća materijalna sredstva da se, specijalno za njegovu ljubavnicu, dizajniraju gaće koje će sve teže spadati. Tako je naučnik bio prinuđen da, još u većoj mjeri i nesmetano, nastavi sa otkrićima.

Sve dok nije došao do svog najvećeg pronalaska, a to je nimfomanka Cica koja ne nosi donje rublje.

AZIL

Na državnom takmičenju za „Ludačku košulju broj 1“ ubjedljivo sam trijumfovao.

Odmah su me strpali u ludnicu.

Ovdje sam prošao nezapaženo, jer mi je matrica za plejbek ostala napolju.

Kako god, bar sam među normalnim ludacima.

PRAZNA PRIČA

ORIJENTIRI

Živio sam u divljini, na deset kilometara od rijeke, po sred zaravni, ali se to stalno mijenjalo.

Najprije sam bio bogu iza nogu, zatim daleko od grada, onda u njegovoj široj zoni, pa u predgrađu, da bi, ubrzo, moja kuća osvanula u samom gradu.

Doduše, ona je u početku bila u blizini benzinske pumpe, zatim, mosta, ubrzo mi je najbliži bio stadion, pa megamarket, onda mi je kuća bila do gradske bolnice, zatim kod zelene pijace, da bi uskoro bila na gradskom trgu, pa do restorana, i na kraju tik uz kladionicu, koja se, prema seizmološkim mapama, nalazila u strogom epicentru grada.

Neko vrijeme sam, čak, imao kuću iznad metroa, a kada se našla ispod mehanizacije za rušenje i odnošenje oronulih starinskih objekata, znao sam da više neće biti nigdje.

Taksisti su mogli da odahnu. Nijesu više morali da slušaju uvijek različita objašnjenja gdje mi je ovaj put kuća i blizu kojeg objekta.

Istina, kuća sve vrijeme nije ni mrdnula s mjesta, ali su joj se, u procesu nastajanja grada, nezaustavljivo približavali orijentiri.

TORTA KOJA NESTAJE

Na svečanosti povodom završetka svoje piramide, Tutankamon je naručio tortu koja je, odmah po dopremanju, misteriozno nestala.

Bijesan zbog toga, poznati faraon zgrabi nekoliko robova i pretvori ih u predsjednika, premijera, par ministara i opaku damu, proklevši ih da će to vječito ostati ako mu ne vrate tortu, ili je, pak, okuse.

Ovi se brzo sjete gdje bi ona najprije mogla da se pojavi, i sačekaju Tutankamonov rođendan.

I dok dlanom o dlan, torta ponovo nestaje.

Jedino predsjednik, premijer, par ministara i opaka dama nikad više robovi.

JACINA KROKODILOVOG UGRIZA

Krokodil nije imao pojma da je čovjek kojem je odgrizao ruku, zapravo, naučnik koji se bavi izučavanjem jačine krokodilovog ugriza.

Tako se desilo da mu je krokodil ujedno i pomogao i odmogao. Jer, ma koliko da su rezultati tačni, postupak neće biti priznat zbog zalaženja u sukob interesa.

ŠLEPOVANJE

Izgledalo je kao da se brod uopšte ne udaljava od luke. Po redu vožnje putuje već 24 sata, ali sa obale isti likovi mašu onima na palubi i tome nema kraja.

Iako je brod prevaljivao mnoštvo milja na dan, ni poslije pola godine ničemu se ni za metar nije primakao.

Za sve vrijeme Sunce nijednom nije zašlo i uvijek je stajalo na istom mjestu.

Nekakvom pijancu se dosadi da mjesecima pije po danu i potraži uže kojim bi vezao pantalone koje mu svaki čas spadahu. Prvo čega se dohvati bijaše konopac kojim se vežu brodovi u pristaništu, otkide parče i priteže ga oko pasa.

Uto se brod pokrenu, a pošto uskoro i Sunce zađe, kapetan zaključí da su, izgleda, do malo-prije šlepovali Zemlju.

STALNI JADI JEDNE ŽENE

Uzalud je žena stajala pred ogledalom. Tamo nije vidjela sebe.

Istina, odraz u ogledalu pratio je njene pokrete, treptanje, pomjeranje usana, ali sve ukupno to nije bila ona.

Da bi pomogla sebi u razotkrivanju misteriozne osobe, uhvatila se krejona i metnula ga tamo gdje ga obično meće. Onda je slično uradila sa sjenkom, maskom, puderom, karminom, farbom za kosu...

Sada se slika u ogledalu drastično promijenila u njenu korist i konačno se prepoznala. Ali na kratko, jer su to svakodnevni jadi jedne žene na putu da skrene pažnju ogledalu na to kako izgleda.

OPERACIONI STO

Na licitaciji polovnih hiruških stolova, jedan sto je otišao hirurgu sa te klinike. On ga je odmah smjestio u trpezariju. Nedugo zatim, ne znajući da je u operacionoj sali, pojeo je svog pacijenta.

O JEDNOJ PROMOCIJI

Za promociju svoje knjige, pisac je tražio da se zabrani pristup publici. Organizator je to lako riješio time što događaj nije najavio.

Činilo se da će problem biti kako se riješiti učesnika koji su pozvani da govore o knjizi, ali i to je riješeno. Prosto, izmještanjem događaja na nepoznato mjesto.

Ne zna se da li je pisac tražio i svoje izuzeće, tek, nije se pojavio.

I, promocija je mogla da počne.

ON, PA JOPET ON

– *Jedna sasvim tužna priča* –

Bila jednom jedna država u kojoj su živjela dva siraka tužna bez nigđe nikoga. Jedan je bio premijer, a drugi predsjednik. Zatim ovaj što bijaše premijer postade predsjednik, a onaj drugi premijer. Pa opet ovaj bude premijer, a onaj predsjednik.

I sve tako do sudnjega dana.

Uz stalna iskušenja da se prilikom razmjene dvaju funkcija uvijek sjete na kojoj su trenutno. Da ne bude on, pa jopet on.

TAJNA PORUKA

Našavši se u vihoru rata, neko je procijenio da bih baš ja bio idealan za prenošenje izvjesne tajne poruke od korpusa A, do korpusa B.

Odmah su me otpremili i ja sam pošao na svoj prvi veliki zadatak.

Kad sam stigao u korpus B, najprije sam potražio osobu za vezu, koja je odgovarala opisu, a ubrzo sam se našao i na svom cilju, oči u oči sa glavnokomandujućim kojem je trebalo saopštiti tajnu poruku.

Zanimljivo je da ovaj ništa od mene nije tražio i, što je više bio uporan u tome, ja sam sve više bio siguran da sam tajnu poruku potpuno zaboravio.

Čak mi se čini da mi je u korpusu A nijesu ni saopštili.

Bilo kako bilo, rat se završio, a zahvaljujući tajnoj poruci, ni danas se ne zna ko je pobijedio.

Ali je, kažu, moja zasluga neprocjenljiva.

ZVONO

Pred kraj posljednjeg časa nestala je struja i zvono se nije oglasilo. Čas je zatim počeo da traje u drugim dimenzijama.

Kada je učenik, iz posljednje klupe u ćošku, prozvan da odgovara, pitanje mu se učinilo dosta teškim. Na njegovo veliko oduševljenje, dobio je peticu, iako nije znao ni da bekne.

Međutim, nalazio se na specijalističkim studijama gdje ovo i nije ocjena za ponos.

Tek kada je dobio negativan odgovor na pitanje da li je zvonilo za kraj časa – pošto je toga dana, kao i obično, prespavao nastavu – shvatio je da nije više u prvom Osnovne i da vrijeme teče nezavisno od električne struje.

PRIZNATI KOSOVO?

Jutros sam, onako uzgred, čuvajući ovce, priznao Kosovo.

Ne znam kako se to odrazilo na svjetsku politiku, ali ovce su, čini mi se, bolje pasle.

Još ako se budu bolje muzle, riješio sam pitanje Kosova.

AEROMITING

Piloti jednog aeromitinga bili su spremni da demonstriraju let vezanih očiju, ruku i nogu.

Ovo im nije uspjelo i svi su se srušili.

Crna kutija je pokazala da je njihov trening održan u isto vrijeme kada i takmičenje aviomodelara, pa se sumnja da je avionima upravljano sa zemlje, istovremeno kad i modelima.

Piloti nijesu razmišljali na taj način, nego su se divili svojim bravurama.

Već na aeromitingu, modelari nijesu htjeli da smetaju, pa su se povukli.

PROLAZNA LJEPOTA

U Srednjoj sam bio pretjerano lijep i, dok me to ne prođe, riješio sam da budem žensko.

Ovo je, zatim, uzrokovalo da ne služim vojsku i da me ne ubiju na straži kao što mi se, inače, desilo.

Moja ljepota je, izgleda, bila prolazna u najgorem trenutku.

STAN S POGLEDOM

Ne računajući na niz neobičnosti u projektu, stanovi mlade inženjerice niskogradnje bili su sasvim čudni. Iz daljine su izgledali izvrunuto, a kad se uđe, bilo je nekog smisla.

Dok se ne pogleda iz stana, ništa nije jasno, a onda se dolazi do spoznaje da se stanovi nalaze napolju, a pogled imaju unutra. Sve što se baci kroz prozor, upadne u stan, dok su ležajevi na otvorenom u vidu travnjaka.

Ali ljudi su čudni i teško prihvataju novo. Malo-malo pa se usele. Više vole kroz prozor da vide napolje, nego svoje prazne sobe unutra.

KRPELJ U SLUŽBI STENTA

Putujući kroz krvne sudove nekog nasumičnog tijela, jedan krpelj se pošteno zaglavio. Nije mu bilo mrdanja, samo je stao da se naduva do granice urednih nalaza.

Čovjek koji je primljen u bolnicu zbog ugradnje stenta, odlučio je da prećuti krpelja i tako izbjegne dvije operacije.

USKRAĆENOST

Kolinija mrava kretala se duž pokošene travke strništa, u pravcu u kojem je ona rasla, od korijena prema listovima. Zatim se ista kolonija vraćala sudarajući se sa mravima koji su još išli prema vrhu. Pa opet u krug.

Kao pod uzbunom, ova panična povorka se „vozikala“ gore-dolje bez nekih rezultata.

Sve dok Joca nije prestao da ih posmatra. A on nam je bio jedina veza da saznamo kako se sve okončalo.

UŽA SPECIJALNOST

Kao i svakog drugog petka, riba je plivala slobodnim stilom. Ribolovac koji je to otkrio, želio je da ostane anonimnan.

Iznenada, riba mijenja stil i ribolovca ostavlja bez većeg komada tijela. Zatim ga, pošto se već bijaše zgodno srušio s čamca, pojede u komadu (koji je preostao), ali dosta bezvoljno i sa gorčinom u škrgama.

„Nije smio da potcijeni njenu inteligenciju“, kaže poznati ribolog, koji ovu vrstu ajkule zna u dušu. A specijalnost joj je da čita misli ribolovaca!

TRIK PITANJE

Agent novajlija imao je zadatak da otkrije koji od braće blizanaca učestvuje u prljavim poslovima.

Odmah je izdvojio i locirao dva brata.

Jedan je radio kao automehaničar, a drugi kao đubretar.

Treći brat, pošto su postojala tri brata blizanca, nije ušao u razmatranje s obzirom na to da je njegov posao bio posve čist. Agent je to znao od ranije jer je kod njega, za svog šefa, nabavljao heroin na veliko. I to čisti.

E, sad, biti đubretar ili automehaničar, oboje je dosta prljavo, te agent posumnja da je riječ o trik pitanju i obojicu prijavi.

RAZUMNA ODLUKA

Usljed loše popunjenosti kapaciteta, novootvorenoj sigurnoj kući prijeti opasnost da bude zatvorena, zbog čega se zlostavljanje u porodici odobrava do daljnjeg.

SAVRŠENO SAMOUBISTVO

Desilo se ubistvo.

Na mjestu zločina zatečen je čovjek s pištoljem u ruci. Za policiju je to bilo dovoljno da ga uhapsi i pritvori.

Kako je krenulo, još će da bude i osuđen.

Ko će ikada povjerovati da je ubijeni bio u dogovoru sa navodnim ubicom.

Evo šta mu je rekao:

„Ja ću da se ubijem, a ti, zatim, uzmi pištolj, dobro obriši moje otiske i ponašaj se kao da je riječ o samoubistvu. A neće ti biti teško, jer je, vidjećeš, tako i bilo.“

Međutim, onaj naivni čovjek je previdio jedan detalj koji nije postojao za vrijeme njihovog dogovora.

Naime, ubijeni, kao jedini svjedok, za sud je potpuno ništavan.

**KRATKI PRIRUČNIK
ZA NAJLAKŠE, NAJJEFTINIJE I
NAJEFIKASNIJE
ORGANIZOVANJE
SVJETSKOG PRVENSTVA
U FUDBALU**

Da se na stadione ne bi bespotrebno dovlačila publika, utakmice bi mogle da se igraju bez njihovog prisustva.

Radi smanjivanja troškova prvenstva, žrijeb bi mogao da odluči koje ekipe treba da budu poražene i one ne bi morale da dolaze.

Tako bi se sa grupnog takmičenja odmah moglo preći na nokaut fazu.

Naravno, ovdje bi kompjuter, putem analize, direktno mogao pronaći finaliste, što bi prvenstvu dalo određenu efikasnost.

A, ukoliko bi se za svečano zatvaranje prvenstva našao termin prije finalne utakmice, ona bi mogla da se preskoči.

Kao i svečano otvaranje, uostalom.

I dok dlanom o dlan, gotovo prvenstvo. A kao da nije ni bilo.

ISPRAVNA ODLUKA

Kad je na jednoj fudbalskoj utakmici glavni sudija zatražio ekran (VAR) da se konsultuje oko ispravnosti svoje odluke, zabludom su pustili njegov omiljeni film i on je s pažnjom propratio svaki detalj.

Naposljetku je zaključio da je film bez greške i dao je znak da se utakmica nastavi.

TRAVNATO NEBO

Negdje na sredini drugog poluvremena finala Lige šampiona, sudija neplanirano postaje daltonista i to mu, u nastavku utakmice, počne praviti smetnje.

Ali ne toliko njemu, koliko gledaocima i igračima kojima njegove odluke bivaju sve čudnije.

U redu dok je miješao boje njihovih dresova, crvene i žute kartone, ali je ozbiljniji problem nastao kada mu je trava postala plava, a nebo zeleno, i kada od fudbalera traži da se odmah vrate gore na teren inače će prekinuti utakmicu, što se ubrzo dešava jer niko od fudbalera ne htjede da se žrtvuje da prije vremena ode na nebo.

PRIJATELJSKA UTAKMICA

Na jednoj fudbalskoj utakmici došlo je do tuče na terenu, što se, preko pomoćnih sudija, brzo proširilo među navijačima, odakle je ovo raspoloženje, nakon degažiranja na ulicu, zahvatilo cijeli grad, jer oba tima bijahu iz istog grada.

Sva sreća što je utakmica bila prijateljska, pa za krvoproliće nije bio važan rezultat.

NADOKNADA VREMENA

Regularnih devedeset minuta fudbalske utakmice je isteklo i igrala se sudijska nadoknada vremena. Ona se zatim toliko oteгла da je komotno mogla da se odigra još jedna utakmica.

Nakon gledanja snimka, sudija je uvidio svoju grešku. Kada su na kraju regularnog vremena igrači izmijenjali dresove, on je mislio da se već igra druga utakmica koju je, takođe, on trebalo da sudi.

Odmah mu je bilo jasno da na prvoj nije bilo nadoknade vremena.

NADOKNADA VREMENA 2

Pošto nije bio najprecizniji pilot, fudbalski sudija je svojim privatnim avionom sletio na neku pustu livadu.

Poštujući satnicu, on je na vrijeme dao znak za početak utakmice, a u nastavku su ovdje pristizali fudbaleri, šišači trave, graditelji stadiona, a nešto kasnije, po završetku tribina, pristizala je i publika.

Za postavljanje golova, graditelju je najviše odgovarala igra po sredini terena.

Sve je bilo završeno prije posljednjeg sudij-skog zvižduka i rezultat je bio tu.

Međutim, utakmica nije priznata jer je nadoknada vremena morala biti različita za svakog fudbalera, pošto su tako i pristizali.

PROGLAS

Mole se vlasnici razbijenih izloga da redovno i na vrijeme saniraju štetu kako bi huliganima bilo omogućeno da poslije svake utakmice nesmetano rade svoj posao.

ŽIVI ZID

U trenutku izvođenja slobodnog udarca, fudbaleri u živom zidu su popadali kao muve i lopta je nesmetano pošla prema голу.

Možda je bio gol, a možda i nije, uglavnom kamera se fokusirala na „živi zid“ kako bi se utvrdilo koliko dugo važi taj termin ako sudija za povlačenje linije, u nedostatku bijele pjene, koristi diditi sprej.

REVANŠ

Na teren je iznenada uletjela još jedna lopta, pa je sudija, zabunom, počeo nju da prati.

Ubrzo primijeti da se igra sa dvije lopte i, ne znajući koja je ona glavna, dopušta da se tako udvostručena utakmica odigra do kraja, gdje bi jedna od njih mogla biti bodovana kao revanš.

RESPEKT

Vodeći za ruku po jednog klinca, fudbaleri oba tima izašli su na teren gdje su, prije početka susreta, intonirane himne koje su klinci pjevušili stojeći mirno u dresovima svojih idola.

Po završetku himni, fudbaleri su, po navici, zauzeli svoje pozicije u iščekivanju da sudija da znak za početak utakmice.

Klinci su zbunjeni, čekaju na terenu, a onda se preko razglasa oglašava službeno lice koje poziva starije fudbalere da se povuku sa terena kako bi počeo zakazani derbi pionira.

OFSAJD

Na utakmici koja je igrana bez prisustva publike, sudija zbog grube igre isključuje sve igrače tako da je u nastavku sam trčao po terenu, dok su linijske sudije držale visoko podignute zastavice jer je ovaj, logično, stalno bio u ofsajdu, svjedoči novinar koji je gledao kroz špijunku.

VISOKOKALORIČNI LJUDOŽDERI

U autobusu punom ljudoždera i vegetarijanaca, nakon duge i iscrpne vožnje, sasvim očekivano, stigla je glad.

U trenucima kada je mašta važnija od znanja, vegetarijanci zatraže cigaret pauzu.

Međutim, vozač neće ni da čuje jer ionako kasne po redu vožnje.

Onda ljudožderi iskoriste svoje pravo vezano za ishranu i u nastavku puta budu siti.

Baš onakvi kakvi trebaju autobusima koji koriste probnu energiju dobijenu sagorijevanjem visokokaloričnih ljudoždera.

BLIZANACI

Da biste razlikovali blizance, dovoljno je da izdvojite makar jednog i pitate ga koji je on od njih dvojice, onaj što je s vama ili onaj sa kojim vi niste? Šta god da kaže, biće jasnije dok su tako razdvojeni.

Kad priđu jedan drugom, ponovo će početi da se miješaju u raznim kombinacijama da je pitanje dokle će biti u stanju i sami da se razlikuju.

GLUPI POLICAJAC

Pošto je znao za zao udes da su policajci glupi, jedan od njih je odlučio da bude pametan, pa šta bude. Čak je i doktorirao na pendreku i lisicama.

I baš kad je bio siguran da više nema razloga da bude glup, uhvati sebe kako ležećeg policajca kupi sa ceste i odvozi u hitnu pomoć.

Da bi koliko-toliko ublažio bruku, brže-bolje se, tamo na onom mjestu, rasprostre preko ceste i stane izigravati vještačkog ležećeg policajca.

Najgore u svemu je to što se onaj u hitnoj brzo oporavio i kad vidi svog živog kolegu kako ga saobraćaj gazi u oba smjera, ala će da bude priče.

MAZIVO

Izgleda da su ljudi neplanirano počeli da padaju.

Ne znamo šta se dešava, ali je klizavo.

Koliko će sve da traje, zavisi od ažurnosti informacije „nije klizavo“, kojom se isključuje informacija da je klizavo.

A još više zavisi od roka trajanja maziva.

PLATFORMA ZA UKIDANJE VIZA

Ovdje su sve kuće bile iste. I okućnice, i dvorišta, i ulice. I kućni inventar u svakoj kući bio je isti. I raspored stvari.

Možda je zbog toga važio zakon po kojem se stanovalo u najbližoj kući koja ti se nađe na putu, i tu bi morao da boraviš do sljedećeg posla koji bi te zatim odveo u ko zna koju drugu istu kuću.

Ali je svako znao s kojeg posla bi se nesmetano vraćao u svoj dom. Meni se, to, recimo, ne bi desilo niti u povratku iz pošte, niti iz distribucije, niti sa pijace, već samo sa – benzinske pumpe. Zaključujete već u čijoj blizini mi je kuća.

E, da bih se s turističkog putovanja ili privremenog rada u inostranstvu, tačno vratio gdje treba, od svih stranih zemalja mogao sam da biram jedino – svoju zemlju.

Doduše, ona je ovdje svima najbliža.

Zahvaljujući tom zakonu, štošta prođe nezaapaženo, ne samo ukidanje viza.

SPASILAČKI ČAMCI ZA NEPLIVAČE

Pred kraj bure negdje na otvorenom moru dva i po čamca za spasavanje čekala su brodolom po redu vožnje. Kako se brodolom neočekivano ote-
gao, čamci su, da bi skratili dosadno čekanje, po-
tonuli u svoje garaže na užoj periferiji dna i tu se
usidрили.

Ovo je zgodno za one koji ne znaju da plivaju:
samo sačekaju da brod sasvim potone, a onda
korakom dođu do usidrenih čamaca za spasa-
vanje.

POUZDANI POKOJNIK

Prilikom jednog sprovoda pokojnik je zatečen
u kovčegu. Bio je mrtav, ali ne i bespomoćan u
smislu da ga neko ugrožava.

Nije mu smetala ni muva koja ga nervira jer se
plašio da će instinktivno napraviti grimasu.

Volio je pokojnike na koje možeš da se osloniš:
kad jednom vide da im više nema mrđanja, to je
amin.

KAKO SAM DOSKOČIO MAFIJI

Završio sam neki posao lokalnim mafijašima i vraćao sam im kusura.

Dok je glavni vadio novčanik, opazio sam da mu je iz džepa ispao bogat svežanj novčanica. To niko nije primijetio i, kada su otišli, ja sam hitro zgrabio onaj svežanj i zbrisao.

Nedugo zatim neko je zvonio na mojim vratima...

Premro sam od straha vidjevši istu grupu mafijaša. Stajali su na korak od mene, nešto međusobno razgovarali, ali nijesu pominjali izgubljeni novac.

Čekao sam da mi se obrate, razmišljajući da li će to biti pesnice ili nešto tiho s prigušivačem.

Dok je napetost rasla, a ovi se već hvatali za pištolje, u trenu se sjetim kako se izvući iz situacije i – samo se probudim.

Stalno im dajem šansu, a oni nikako da potegnu prije nego ja prekinem san.

NEMA ZIME

Jedne godine nije bilo proljeća. Bogovi zaduženi za ovo godišnje doba strogo su sankcionisani.

Zatim nije bilo ljeta, jeseni. Opet sankcionisanja, pa sankcionisanja...

Ova monotonija je nekako morala biti razbijena. I stvarno, sad kad nema zime, znači da je sve u redu.

OBLAK PRAŠINE

Da bi smanjio troškove izgradnje svog novog oblakodera, arhitekta je predvidio da iskoristi skupocjeni lift koji vodi u središte rudnika.

On je temelje spustio dvesta metara dublje, oko lifta napravio stanove, a onda sazidao cio oblakoder.

S obzirom na to da je oblakoder jedva dosezao do površine zemlje, Komisija za nazive objekata bila je spremna da zabrani korišćenje termina „oblakoder“ kada je na krov stigao taze iskopani ugalj koji je začas stvorio oblak prašine, odnosno gro termina.

PRAVILA PLUTAJUĆIH BOVA

Kupajući se u moru, danima sam izazivao ajkule. Ponekad bih bio na pola metra od njih i uopšte me ne bi dirale.

Ali, čim bih i za milimetar prešao granicu bezbjednosti za kupanje, sačinjenu od plutajućih bova, bio bih pojeden.

Ajkule se, zaista, striktno drže ograničenja dokle smiju da proždiru kupače.

PROTIVPOŽARNE MJERE

Zbog mjera štednje, svaki član vatrogasnog društva dobio je po dva litra vode.

Kad je izbio požar, ni toliko nijesu mogli da popiju, pa su višak ostavili za sljedeći put, još ne znajući šta je vatrena stihija napravila i da sad vodu mogu da piju kad hoće, budući da su mjere štednje pokazale kako je pogrešnim usmjerenjem ove tečnosti moguće trajno zaustaviti požare.

Samo treba pustiti da jednom sve izgori.

POTJERA

Ni sad ne znam zašto me je toga dana policija uporno jurila. I da bi stvar izgledala još čudnije, bili su svojim autom ispred mogeg, pa je za običnog posmatrača izgledalo kao da jurim ja njih, a ne oni mene.

Tako je bilo dok u sebi nijesam preispitao sve mogućnosti zašta bih mogao da budem kriv.

Onda sam prikočio, pa sad šta je, tu je.

Međutim, oni su nastavili da odmiču, a da ne saznam čemu sve to.

IZ DNEVNIKA JEDNOG LUDAKA

Kao poslanik imao sam žučnu raspravu i, nakon pauze, ponovo sam se uputio prema Skupštini.

Ne vodeći računa o pravcu i dužini kretanja, mora da sam greškom, umjesto u zgradu Skupštine ušao u zgradu psihijatrije, na sasvim drugom kraju grada.

Tu me dočekuju normalno za jednog ludaka, jer sam se tako i ponašao.

Ovdje sam mandat mogao da zadržim, ali mi, radi svake sigurnosti, ukidaju pauzu.

PREDSTAVA

Na jednoj pozorišnoj predstavi za djecu iz vrtića, vuk je pojeo baku.

Djeca su počela da plaču tražeći da se izvadi baka iz krvoločne životinje.

Da bi ih umirio, glumac odbacuje masku vuka pokazujući im da je riječ o glumi, ali pošto i dalje ne vide baku, djeca nastavljaju da plaču, jer je baka, koju je vuk pojeo, izgleda završila u stomaku glumca.

Poziva se hirurg koji otvara glumčev stomak ne bi li se djeca, najzad, umirila.

Zbog neadekvatne njege u postoperativnom postupku, glumac umire, ali tamo se već neko sjetio da iz fundusa predstave na scenu dopremi baku i sve se dobro završava.

Djeca tapšu i glumcu koji tako vjerno igra nepomičnog mrtvaka.

IZ PSEĆEG UGLA

Zašto čovjek ne može da šeta sam, nego pas mora da ga vodi?!

AUUUUU!

Na suđenju zbog seksualnog zlostavljanja jednog psa ljubimca od strane njegove vlasnice, uglađena gospođa s pedigreeom branila se izjavom da je pas, u stvari, njen ginekolog i da je, po Hipokratovoj zakletvi, on bio dužan da je pregleda kad god joj se učini potrebnim.

Pas nije mogao da sluša te laži i koliko je bio u čudu moglo se osjetiti iz njegovog zavijanja: Auuuuu!

BEZ KONKURENCIJE

Za upis u državnu Školu za kriminalce i lopove i ove godine vlada veliko interesovanje.

Naročito su popularni smjerovi masovna i svakodnevna ubijanja, a na grupi za lopove najviše se traže smjerovi – krađe na veliko i što više.

Sitna džeparenja se prebacuju na dublje džepove, a hladno oružje ustupa mjesto vatrenom.

Ministarstvo školstva nema ništa protiv da se poveća broj upisanih, jer oni po završetku školovanja sami sebi traže posao.

Samo najsposobniji sa ovih studija budu zadržani na odgovornim mjestima u državnim institucijama, skupštini ili ministarstvu, dok su, prema sposobnostima, predsjednik i premijer države na vrhu.

Kad se otvori poglavlje „Bez konkurencije“, samo mogu da nam skinu kapu!

RJEŠAVANJE PROBLEMA NA DRUGI NAČIN

Još u sedmom osnovne Mihael Šumaher je razmišljao o formulama slušajući svog profesora matematike kako o njima pobožno govori, u stilu „ako imate formulu, lako možete riješiti sve probleme“.

Šumaher je to ozbiljno shvatio: čim je odrastao, kupio je formulu, naučio da vozi i zaradio gomilu novca, čime je mogao da riješi sve probleme. I odmah priznao profesoru da je bio u pravu.

Ovo nerazumijevanje na relaciji učenik-profesor dovelo je do rješavanja problema na drugi način.

PLANINARENJE PO IZBORU

Dok su osvajali jedan planinski vrh, planinari su mogli da uživaju u razgledanju okoline.

Kad su stigli, zaključili su da se nalaze desetak metara iznad vrha, što im je i bio cilj, jer je lakše da se malo spuste, nego da se pentraju uzbrdo ukoliko bi ranije napustili helikopter namijenjen za izbor lakšeg planinarenja.

PRIORITET

Da bih olakšao policiji u hvatanju lopova, i sam sam učestvovao u krađi.

Dok su se ostali bavili predmetom rada ovog zanata, ja sam krišom krao podatke iz njihovih ličnih karti.

Sjutradan sam iznio sve činjenice o izgrednicima i na policiji je bilo samo da ih privede.

Međutim, tamo niko nije bio zainteresovan za konkretne stvari, jer im one ostavljaju veoma malo vremena za hvatanje zjala koje su ovdje u ekspanziji.

TRAVEL AGENCIJA KOLING

Što je suncobran veći to je veća i mogućnost da prilikom njegovog otvaranja povrijedite vazdušni prostor susjednih zemalja.

Zato vam predlažemo da ljetujete u destinacijama većim od suncobrana koji ste ponijeli.

Ili da jednostavno prije polaska uradite alergo test destinacije na vaš suncobran.

NOVA SLIKARSKA TEHNIKA

Osoba koju je slikar danas portretisao, već sutra, nađena je mrtva. Takođe, i sljedeća osoba koju portretiše, ubrzo biva mrtva.

Da bi bio siguran u svoje vidovite sposobnosti, slikar radi još nekoliko portreta. Sve te osobe, zna se već kako završavaju.

Slikara odmah angažuju u krimi službi koja automatski zadobija povjerenje u narodu, jer je uvijek pogađala ko će biti sljedeća žrtva, nerijetko i sama zadajući slikaru koga da uradi.

U firmi ga od milošte nadijevaju Ubicom.

BUKVALNO ZNAČENJE

Na ortopedskoj klinici pacijent je čekao da mu skinu gips sa glave.

Po završetku posla i odmotavanju zavoja, na onom mjestu gdje je trebalo da bude glava, ničeg nije bilo.

Na klinici su zbunjeni, ali pacijent je i ranije govorio da ne zna gdje mu je glava, tako da ovaj put to može imati i bukvalno značenje.

NESREĆNI UBICA

Znate li onaj slučaj kada sam opalio iz vatrenog oružja u nevinu žrtvu, a ona ostala van životne opasnosti?

Tada mi se prvi put pružila prilika da budem ubica. Zatim me je još iks puta pratila loša sreća.

Danas sam ponovo opalio. Žrtva je bila veoma zahvalna, stajala je nepomično, pa sam bio precizniji nego obično. Čini mi se da je metak prošao tačno kroz srce. Nema dileme, biću konačno ubica! Potrebno je još samo malo strpljenja da vidimo šta će Hitna da učini, mada se iskreno nadam da nije svemoćna.

Ni dva dana kasnije, policija me nije tražila.

Pretpostavio sam da se desilo ono najgore.

I stvarno, žrtva se izvukla.

Ne da mi se da budem ubica, pa to ti je. Postao sam otpadnik u svom društvu.

Sud me je po kazni odredio za žrtvu nekom ko jedva čeka svoju priliku na obaraču.

Kažu da je taj postao ubica iz prve.

USPOSTAVLJANJE SNIJEGA

Takmičeći se u disciplini skijaških skokova, primijetio sam da u dijelu staze od odraza do doskoka snijeg uzalud pada, jer je tuda skijaš u vazduhu. A onda sam došao do zaključka da na ovom dijelu ni skije nijesu potrebne.

Kad ne bi bilo snijega do odraza i od doskoka na dalje, mogao bih jednostavno u šprintericama da se zaletim i skočim.

Zatim su stazu postavili na ravnom i to nazvali skokom u dalj.

Od trčanja s preponama nastao je veleslalom zbog čega je snijeg, ipak, nastavio da pada.

USUD

Čovjek iskopao bunar i da bi mu on koristio, morao je da bude žedan. I popio je tečnost koja je bila voda. I dopade mu se veoma. I nastavi da je pije.

Iznenada, čovjek se pretvara u motor sa unutrašnjim sagorijevanjem i, da bi utolio žeđ, kopa novi bunar. Ali otuda poteče nafta i, okusivši je, motor nikad više ne htjede ništa drugo.

RUŽNA NAVIKA PRITEKLA U POMOĆ

U akciji čišćenja školskog dvorišta, svi smo imali zaduženja.

Meni je pripalo da sredim školu.

I tek kad sam je zametnuo, primijetio sam da je kanta za đubre prilično mala da bih je u nju mogao ugurati, pa sam je samo bacio kroz prozor.

ZAKAZANI TERORIZAM

Pilot je naglo zaustavio avion i naredio putnicima da iskaču. Nastala je opšta panika, ali su svi ispoštovali komandu.

Iako se nikom nije otvorio padobran, sve je prošlo u najboljem redu.

Obuka za terorizam i kidnapovanje ulazila je u završnu fazu, a putnici na kojima je vršena simulacija, osim za generalnu probu, zadovoljili su kriterijume i za stvarnu otmicu, za koju će im uredno biti uručeni pozivi.

S tim što će kartu sami morati da čekiraju zbog crne kutije u slučaju da i tamo snima.

BAJKA O ŽRTVI I NESREĆNIM KRIMINALCIMA

Bila jednom jedna zemlja u kojoj jednom dođe i taj dan da za potrebe kriminalaca ostade još samo jedna živa žrtva.

Vidjevši da od nje ne mogu svi da se naplate – a i to što bi izreketirali bude sića čak i za njihove najosnovnije raskalašnosti – oni se iznenada nađu u velikoj neprilici.

Pošto nijesu znali ni za kakav drugi posao – a na kriminal više nijesu mogli da se oslone, jer su ostali samo oni, kriminalci – nije im bilo druge, nego da čuvaju tu jednu preostalu žrtvu i mole se za njeno zdravlje, kako ne bi sami skapali od gladi.

Tako i bude, sve do odlaska i posljednjeg kriminalca, sa kojim se zatire sjeme kriminala, a, iznenada, nestaje i etiketa žrtve.

JEDNOG ZEMLJOTRESNOG DANA

Mladi bračni par bio je negdje daleko na medenom mjesecu kada je katastrofalni zemljotres do temelja srušio zgradu u kojoj su stanovali.

Kad su se vratili sa medenog, samo su primijetili da im za osamnaesti sprat nije trebao lift i da su stanovi zgrade bili dosta razbacani uokolo.

Sva sreća što su pronašli komad interfona pa će pozvati svog papagaja da im otvori.

ISTOG ZEMLJOTRESNOG DANA

Penzioner, još uvijek u zrelim godinama, igrao je šah u parku kada je izbio katastrofalni zemljotres.

Znajući da za susjede na osamnaestom spratu ima mladi bračni par prepun energije, on je vijest o zemljotresu primio kao ljuljanje bračnog kreveta.

Nije ga zbunila ni činjenica da su ovi na medenom mjesecu – u stanu su držali papagaja na otvorenoj telefonskoj liniji koji je savršeno znao da podržava njihove radnje.

Jedino što penzioneru nema ko iznutra da otključa, a ulazna vrata zgrade više nijesu pratila projekat.

ZOOLOGIJA I FARMA

Čas zoologije trebalo je da se održi na seoskom imanju i Osnovci su pojurili da vide domaće životinje na djelu.

I zatekli su ih tačno onako kako su ih zamišljali. Životinje su bile udobno smještene u foteljama zabavljajući se na svojim novim računarima ili, eventualno, uz mobilne telefone. Jedna sasvim uobičajena slika iz udžbenika.

Ali to je bilo samo za đake.

Za televizijsko snimanje Farme životinje su morale da glume kako daju mlijeko, jaja, meso i da poziraju u prljavim štalama.

Odmah se dalo primijetiti da je sve namješteno i izvještačeno.

BOLI GA UVO

Padnuvši na glavu čovjek je jednim dijelom smrskao i desno uvo.

Da je, kojim slučajem, ostao živ, nešto bi morao da preduzme. Ovako je samo mogao da naugađa da li je otišao sa oštećenim sluhom ili ne.

ROBERT NIMANI I FILM

Izletio sam iz bioskopa onog trenutka kada je glavni lik u filmu došao u bioskop da gleda film o životu pisca kratkih priča.

Nijesam htio da unaprijed vidim svoj kraj jer se film potpuno bijaše bazirao na mojoj biografiji.

Čak i ime glavnog junaka bilo je kao moje – Robert Nimani.

Šuškaloo se da mi je mafija za petama zbog jedne od mojih priča u kojoj su se prepoznali, pa, kada sam na filmu vidio da mi nešto spremaju, nijesam htio dvaput da doživim svoju sudbinu, već sam napustio projekciju.

Jureći bezglavo ulicama, na jednom ćošku sam primijetio filmske kamere koje su čekale da snime scenu kada me mafija presreta i ubija.

Tako se i desilo.

Nadu da sam ipak živ davali su mi upaljeni reflektori, koje sam vidio, i zujenje kamere, koje sam čuo.

Izgleda da je umjesto mene iz bioskopa izjurio glumac kako bi snimio kraj filma, odnosno moj kraj.

Saznavši kako ću da okončam, riješio sam da ni za živu glavu ne napuštam zgradu bioskopa.

Trenutak kasnije brišem napolje, a mafija za mnom u stopu!

U cijeloj trci kroz glavu mi prolaze primjeri da ne bude uvijek kao na filmu.

I taman da se utješim – metak!

Tačno kod onih kamera.

The end.

Ispostavilo se da nije samo film pratio moj život, već sam, na kraju, i ja vjerno slijedio film, zbog čega je moja smrt protumačena kao gest dobre volje.

ZONA JEDAN

Shodno parking ograničenjima, Gradsko zelenilo je proizvelo cvijeće koje u Zoni I miriše do 60 minuta.

Striktno poštujući zonska pravila, ni pješaci se ovdje nijesu duže zadržavali.

Po isteku propisanog vremena, privatnici su svoje radnje odnosili kućama.

Kad sam se jednom vratio u taj grad, grada nije bilo.

A onda sam shvatio da na Zemlji nema pustih predjela, samo se inventar odatle povremeno povlači zbog zonskih ograničenja.

I cijela planeta se povlači.

Da nije Zone sumraka, ne bih znao odgovor na pitanje gdje sve to sklanjam.

PRIRODNI VALERI

U potrazi za ljepšim izgledom, nekakva prazna nehotice se spotakla i glavom zarila u nečiju veliku nuždu, kojih, u to vrijeme, bijaše posvuda.

Još ne sluteći kakav je šlagvort dala za jedno veliko otkriće, jasno je mogla da primijeti: bila je potpuno sijeda, a vidi je sada kao brinetu. Ako se zanemari miris, boji ništa nije falilo. Još ju je i mlađom činila!

Slijedeći njen primjer, neke druge žene su pronalazile i neke druge tonove, kojih na sreću bijaše sijaset, zahvaljujući potrebi najrazličitijih vrsta za „olakšavanjem“.

„Nažalost, pronalaskom vještačke farbe, danas su skoro i sasvim zaboravljeni prirodni valeri“, primjećuje jedna nostalgična korisnica.

KONKURENCIJA

U potrazi za hranom, grupa gladnih ljudoždera našla se u gradu gdje su je brzo pojele velegradske zvjeri.

NJUTN SPASAVA GRAVITACIJU

Jedne godine ne bješe jabuka. I baš kad pomisli da mu nema čekanja jeseni – a tikve bijahu dobro cvjetale – Njutnu sine sjajna ideja: zamijeniće tikve za jabuke! I posadi ih tik uz jabukovo stablo, jer tikve spadahu u red puzavica.

Kad dođe jesen, a krošnja puna tikava. Zadowoljan, Njutn legne ispod određenog stabla i sačeka da tikve počnu da opadaju.

Tako ni ovaj put gravitacija ne propade, samo Njutn imaše malo više glavobolje.

NESREĆNI LOGORAŠ

Desilo se da u jednom logoru dvojici robijaša istetoviraju isti broj. Kako za ovo niko nije znao, pa ni oni sami, to je kasnije za jednog od njih postalo noćna mora.

Prilikom nedavne turističke posjete tom logoru, ovaj je, na spisku brojeva, među stradalima, naišao na svoj broj.

Nije mogao da vjeruje da je toliko dugo mrtav i da je sve vrijeme živio u neznanju.

Sad žali što je onda uzalud utekao od smrti ako su ga već ubili.

DEKOMPJUTERIZACIJA OČINJEG VIDA

Na polju za unikate, ponovo viđen isti čovjek. Ovo se prvi put dešava, zbog čega je javnost veoma uznemirena.

Iznenada su isti ljudi stali da se viđaju nebrojeno puta.

Kao priroda i događaji, uostalom.

Najprije to nije bilo dozvoljeno nikakvom opcijom, a onda su oči odbacile monstruozno pitanje (koje ih je neizostavno vodilo u sljepilo):

Ovo ste jednom vidjeli, da li želite da vam se više ne prikazuje?

YES

NO

ČOVJEK IZ SUSJEDSTVA

Čovjeka iz susjedstva strefila ljubav. A on, neupućen u to kako ulični pandur stoji sa metaforama, požali mu se da mu je jedna zanosna plavuša ukrala srce.

Znajući da je čovjek iz susjedstva donor ljudskih organa, pandur je odmah priveo zanosnu plavušu i dobro je pretresao.

Ali od srca ni traga.

Zatim je onome odbio bubrege.

Tako je i zvanično počelo krčmljenje čovjeka iz susjedstva koji je svojevremeno zavještao svoje organe.

STVAR MORALA

Mladaj, zgodnoj djevojci koja je primljena na probni rad u jednoj Javnoj kući, ubrzo već zaprijetila je opasnost da bude otpuštena. Samo zato što je htjela da ostane poštena.

DRUGO JE KAD ZNAŠ

Arhitekta sa kojim sam razgledao zgrade koje je uokolo podigao, najednom je postao divovske građe.

Kada je bradu naslonio na pločnik ispred zgrade, čelo mu je premašivalo petnaesti sprat i ja sam morao da koristim lift da bih mu vidio cijelo lice.

Kad sam izašao iz zgrade, bio mi je do ramena, kao i obično kada bi se upoređivali.

Ponovo sam pogledao u onu zgradu i stvarno nije bila veća od njegove glave.

Iako sam imao želju da se još jednom uvjerim kako sve to izgleda iznutra, više nijesam ni pokušavao da uđem, jer sam sada znao da je riječ o maketi.

PREDOSTROŽNOST

U jednoj krajnje opreznoj zemlji sa netaknutom prirodom i idealnim društvenim uređenjem, odakle su istjerani i mediji, i kriminal, i vojska, i politika, građanima je stigao poziv da se i oni, za svaki slučaj, nose odatle.

SLUČAJ

Zbog loših rezultata u radu, policijski inspektor pripravnik bio je prinuđen da opljačka banku, siluje par žena i ubije ruskog i američkog ambasadora, a onda da preuzme istragu, jer je, po svaku cijenu, htio zadržati mjesto u službi, što je, naravno, mogao jedino ako najzad riješi neki slučaj, a ovaj mu je došao kao poručen.

KNJIŽEVNO VEČE JEDNE DELEGACIJE

Veče posvećeno nagrađenim piscima samo što nije počelo. Smješteni u prvom redu, pisci su čekali da se obrate publici i učine joj zahvalnost.

Iznenada dolazi politička delegacija koja je naučila na prvi red ili ništa.

Pošto je sala već ispunjena do kraja, pisci se privremeno povlače pozadi na mjesta za stajanje, da bi, gonjeni tjeskobom, uskoro završili na polju.

Ovdje su na miru mogli da sa slučajnim prolaznicima razgovaraju o književnoj večeri jedne delegacije.

HITLER I SRPSKA FALŠ PJEVAČICA

„Grupa vrhunskih atletičara imala je naređenje da obori svjetski rekord. Odmah im je natočena koka – kola, a dobili su nešto i u kovanom novcu. U posljednjoj klupi nije bilo mrava kao obično, a ni kokoške nijesu bile guske“.

Sve mu je bilo jasno šifrovano, ali Hitler nije mogao da vjeruje da će se danas cjelokupna istorija srpskog naroda svesti na dupe i Cecine sise.

Snijeg ga je stvarno blokirao na putu ka Staljingradu.

USTOLIČENJE SMRTI

Djevojčica od petnaest godina bila je žena u podmaklim godinama kada je prestala da stari.

Otkriće se brzo našlo na meti interesovanja. Kad je zabilježen drugi slučaj, očevici su bili sigurni da je riječ o nečemu. A onda su to nazvali – smrt.

Možda su namjeravali da pojava bude privremena, ali, pošto je naziv ostao, nijesu htjeli da zatežu.

O SMANJENJU NAORUŽANJA

Prema nalazu vještaka, ubijeni je mogao i gore da prođe jer je, od svih metaka koji su ga pogodili, samo jedan bio smrtonosan.

Podatak je, svakako, od velikog značaja za fabriku municije koja već razmišlja o upošljavanju par vještaka na liniji za proizvodnju gdje bi ovi prepoznavali i pakovali samo takve metke.

Ne bi bilo gubitaka u proizvodnji, a smrtnost pogođenih bi se znatno povećala, što kriminalcima i jeste cilj.

AŽURIRANJE GRANICA

Konflikt između dvije susjedne države riješen je pomjeranjem granica za nekoliko metara.

Tako je, iznenada, neki proizvoljni švercer riješio problem prelaska granice bez pasoša i sa prtljažnikom punim narkotika, oružja i bijelog roblja, jer se, u trenutku teritorijalnog ažuriranja, nalazio na čelu kolone koja je čekala da pređe granicu.

A onda se ona povukla iza njegovih leđa.

ŠALTOVANJE

Neko se sjetio da odmah do fabrike automobila otvori auto servis.

Službenici servisa direktno iz fabrike preuzimaju auto, vrše prvi tehnički pregled, posljednje opravke i odlaganje auta na otpad.

Drugim riječima, kupac ne mora ni da sjedne za volanom da bi novi auto prešaltovao u staro gvožđe.

Važno je samo da prođu godine potrebne za to, zašta se servis, takođe, brine.

PROGRAMIRANJE

Klub književnika primio novog pripravnika i ovaj se odmah bacio na pisanje. Tačnije, ubacio je sve riječi odjednom, zadao im da formiraju roman i – uključio program.

Njegov kompjuter je već dobio nekoliko književnih nagrada, doduše manjih, ali tada je bio unajmljen kod drugih pisaca.

Najzad, kada ga je lično za sebe angažovao, krenuće najprije sa Nobelovom nagradom.

STARAC, EGZEKUTOR I NEKO TREĆI

Na pedeset metara od puščane cijevi stajao je starac leđima okrenut. Ne zna se da li je nosio bradu i brkove dok nije izrazio želju da se okrene u pravcu egzekutora kazne strijeljanjem, kojem je sada bilo jasno da starac...

I prije nego što je uspio da nam prenese svoja zapažanja, egzekutor je pao kao pokošen.

Mora da ga je upucao neko sprijeda odakle je mogao da vidi i lice starca, tako da nije morao do kraja da isprati egzekutorovu unutrašnju deskripciju.

NA NAJVIŠEM NIVOU

Jedna elitna delegacija, tokom sastanka na najvišem nivou, tragom je nestala.

Gradeći višespratnice, projektant je naknadno dograđivao razne nivoe, a onda ih, zbog nelegalnosti, brisao iz projekta.

Tako je izbrisao i najviši nivo.

NOVA DISCIPLINA

*Preteča maratona bila je trka na 100 metara.
Evo kako se to desilo...*

Pošto je podijeljena i posljednja medalja, ispostavilo se da je na programu ostala još jedna takmičarska disciplina.

Organizator Olimpijade nije volio iznenađenja, pa je odmah poručio nedostajuće medalje.

Iako je ova disciplina već startovala, organizator je bio prilično pribran.

S obzirom na to da se radilo o trci na 100 metara, lako će dobiti u vremenu ako ne bude žurio sa postavljanjem table „cilj“.

To je uradio onog časa kad su prispjele medalje.

Bitno je da učesnici trke ništa nijesu primijetili, mada je na štoperici zabilježeno da su trčali nekih 42 kilometra.

Kako disciplina ne bi propala, nazvali su je – maraton.

NOSTALGIČNI ESESOVAC

Jednog Njemca, vojnika u Drugom svjetskom ratu, ubijala je nostalgija za tim vremenom, a posebno žal za banderama koje su se tako prisno družile sa taocima omogućivši im da vise na njima.

Bandere, ni krive ni dužne, bile su prezrene, nešto kasnije i odstranjene, a kablovi su doživjeli sudbinu da budu podzemni.

„Možda neki nađe svog pokopanog taoca“, konstatovao je sjetni esesovac sa olakšanjem.

SPORNA NOTA

U jednom komadu potkrala se pogrešna nota, zbog čega je u toku seminar na tu temu.

Da li tražiti notu i samo gubiti vrijeme, ili je ostaviti kao da je namjerno tu došla?

Mišljenja su bila podijeljena, pa je djelo izvršilo u dvije verzije, ili, još tačnije, u rukama nepoznatog lopova kojem je zatrebala hartija da umota pokradene dragocjenosti sa skupa koji je izdejtvoavao dožvrljavši notu.

PROFESIJA

Kradljivac koji je uhvaćen u krađi, pušten je na slobodu, jer je prilikom istrage ustanovljeno da je on, zapravo, lopov.

RAZMJENA ŽIVOTINJA

Neko od gostiju zaboravio je da zatvori vrata zoološkog vrta i u toku noći životinje su izašle u grad.

Posjetivši splavove i noćni život u gradu, njima se veoma dopalo i zaborave da se vrate u kavez.

I da vidiš, ujutru su, sve do jedne, životinje otišle na posao, jer bijaše radni dan.

Za to vrijeme, ljudi, žene i djeca nalazili su se u zoološkom vrtu, pošto je na snazi bilo nešto kao razmjena studenata, samo na ovaj način.

Ali životinje k'o životinje, 'ajde im objasni da jednom treba da se vrate. Još sad kad su u sveobuhvatnoj razmjeni došle do vlasti.

JEDNOGA DANA ISJEĆI ĆU TE NA KOMADE

Nik M. je bio nevjerovatno talentovan za dvije-tri stvari. Pored onih po kojima su ga svi znali, on je, možda i više od toga, bio obdaren za zavodjenje žena. Same su mu dolazile u klub koji je imao primamljiv naziv „Jednoga dana isjeći ću te na komade“.

To im je stvarno i radio, ali one su mu zamjeralo što u nazivu, umjesto „jednoga dana“, ne stoji „odmah“, kako se i dešavalo.

Jer, mnoge nijesu mogle da čekaju, pa su odu-stajale.

TESTAMENT

Tek što je pao sa stijene, nekakav starac u najgorim godinama počeo je da piše testament.

I namjerno nije žurio samo da bi što duže padao.

A ostali iz rodbine su na ho-ruk izvlačili stijenju k'o antenu, da ne zafali dok svi budu obuhvaćeni testamentom.

PRIJE SVEGA POBJEĆI

Pogođen metkom zec je neko vrijeme ležao mrtav, a onda je, sjetivši se nečega, ustao i dao se u bijeg.

Moguće je da je prepoznao lovca sa kojim je i ranije imao posla kada je morao da stoji nepomično kako bi se odbranio od kuršuma, pošto je lovcu puška zanosila pola metra okolo.

Ovdje zec, svakako, pravi grešku, jer – po zadobijenim mecima – uviđa da to nije taj lovac i zaključuje da je nekad bolje, prije svega, pobjeći.

NORME

Da bi dopunio normu, jedan profesor je morao da predaje u dvije različite škole.

Znao je za ovo izvođač radova, pa je, iz praktičnih razloga, škole podigao dosta blizu. Čak, biće da je postojala zgrada sa dva uzlaza.

Ko zna kada bi se za ovo saznalo da je profesor uvijek imao normu bez dopune.

DOBAR RAZLOG

Ugledavši orman u spavaćoj sobi, nesrećni muž pomisli da je žena brže-bolje u njega strpala svog ljubavnika, pa, ne čekajući da mu daje bilo kakvo objašnjenje, uhvati je za gušu i udavi je.

Zatim otvori orman da vidi ko je srećnik kome će istog trena presuditi, kad tamo – umjesto ljubavnika, ugleda samoga sebe!

A onda se sjeti da je juče još unutra postavio ogromno ogledalo, pa kako god bilo, vidjeće nekog. Da ne davi ženu bez razloga.

DOBAR POTROŠAČ

Vozač džipa je tražio točnije benzina do vrha, a, pošto je zaboravio da isključi motor, to je počelo da traje. Kako su se rezerve praznile, cisterna ma su dopremane nove, u nadi da se rezervoar džipa jednom, ipak, napuni.

Ukoliko se nešto ne preduzme, svijet bi uskoro mogao da ostane bez ovog artikla, pa je naprečac donijeta odluka da se izbací treća smjena i tako džip odstrani sa pumpe.

Protivnicima noćnog rada može da izađe u susret samo dobar potrošač.

DŽUNGLA U KAVEZU

Životinje jedne džungle su odlučile da u svom okruženju formiraju zoološki vrt i odmah su tu i tamo postavile veći broj kaveza.

Kada su pristigli prvi posjetioци, bili su iznenađeni vidjevši prazne kaveze, a na njima istaknuto radno vrijeme.

I stvarno, životinje su bile slobodne da divljađu koliko hoće, ali bi posjetioce čekale tačno u zakazano vrijeme. I to u kavezima koje bi, radi svake sigurnosti, same iznutra zaključavale.

PRAKTIČNA ČEKAONICA

Tražeci svoj biznis, mladi praktičar je posjetio desetak čekaonica i primijetio da su sve bile dupke pune.

Odmah iznajmljuje dovoljno veliki hodnik i u njemu otvara prvu privatnu čekaonicu kojom lako pridobija sve klijente, jer ova bijaše posve praktična – u njoj se čekalo za kod bilo koga!

UMRO RUDAR

Prema oporuci siromašnog rudara, koji je umro na radnom mjestu, neprekidno radeći sve smjene četrdeset godina, samo je tu zatrpan, bez iznošenja i vraćanja u zemlju. Inače, tu ga je jednom rodila majka kada je njegovom ocu, takođe rudaru, donosila ručak... Uzgred da kažemo da je ova neobična porodica živjela na jahti, sagradivši ovdje sebi kuću i okućnicu... Imali su ogromnu baštu kao i hektar livada na kojima su napasali stoku, jer življahu pretežno od poljoprivrede i stočarstva... Ljetovali su na raskošnim obalama Rodosa, posjedovali vozni park od desetak auta... A dvadeset djevojaka su polili benzinom i zapalili u podrumu... Tako da je rezultat ostao nepromijenjen... Ali, ipak, pone-site kišobrane...

I nikako da saznam šta se desi sa onim rudarom, jer ovaj putnik čitaše novine sve u jednom redu do kraja, a kada je trebalo da se vrati na početak, ja baš tu moradoh da siđem s voza pošto najaviše moju stanicu.

MAGACIN

Da ne bi svaki čas iz magacina donosio robu u radnju i tu je prodavao, jedan trgovac obuće je riješio da i u magacinu otvori punkt prodaje i da, ono čega nema u radnji, prodaje ovdje, i obrnuto.

Ne znajući jedan za drugoga, dešavalo bi se da jedan mušterija kupi jednu cipelu u radnji, a drugi mušterija onu drugu cipelu u magacinu.

Ubrzo je cijeli London potpao pod uticaj mode, i to: s ove strane Temze nosile su se desne, a s one strane lijeve cipele.

Ako bi se desilo da zbog cipele ne mogu preći most, jer pripadaju s ovu stranu mode, mijenjali bi se.

MIGOVI

Kako bi se spriječile havarije migova zbog neuspješnih uzlijetanja sa malih aerodroma, ideja je da se na kraju piste postavi dovoljno jako minsko polje, odakle bi se migovi lako dizali u vazduh. A onda se ponovo sklapaju za novi let pošto stižu u dijelovima.

BRKOVI

Pisac autobiografskog romana, inače zgodni brkati perverzljak, nanio je ogromnu štetu poznatoj filmskoj kompaniji zbog čega će morati da plati veliku globu, a čeka ga i duži zatvorski rok. I sve samo zato što nema brkove!

Ne pročitavši scenario do kraja – da ne bi gubio vrijeme – reditelj se odmah bacio na snimanje ovog biografskog filma. Film je zahtijevao izuzetno visok budžet, ali, pošto je obećavao dobru gledanost (čitaj: dobru zaradu), u posao se krenulo što prije.

Niko ni slutio nije da će, tek na posljednjoj stranici autobiografije, pisac otkriti da nikad nije imao brkove i da je samo htio da se našali sa čitaocima. A pošto je od glavnog glumca traženo da ima prirodne brkove, kasnije ih u montaži nije bilo moguće skinuti. A i svi znaju da taj glumac, stvarno, ima brkove.

Film je zbog sumnjive vjerodostojnosti komisijski spaljen.

NOVA MINISTARKA

U vrijeme izbora ministara, svinja koja se poslije dužeg lutanja našla u gradu, imala je želju, kada je već tu, da posjeti svog dragog premijera, odnosno, premijera države koja joj obezbjeđuje pomije.

Odmah se predstavi imenom i prezimenom, koliko da zavara trag da je svinja, i zatraži prijem.

Malo zatim, pojavljuje se premijer koji daje svinji obećano ministarsko mjesto uz izvinjenje da je nije tako zamišljao, mada je čuo da je žensko.

Iz klanice su i ranije – prije klanja – slali svinje na degustaciju kakvoj kuhinji, ali se nije desilo da neka dotle zaluta.

OSMI DAN U NEDJELJI

Predsjednik opštine me je pozvao na kafu.

Čak je na tome insistirao.

Odlučio sam da ga već sutradan posjetim.

Nije bio tu.

Ponedjeljkom ima kolegijum, objasnili su mi, utorkom i srijedom je na putu, četvrtkom ne zna gdje mu je glava, a petkom je, kažu, opšta ludnica.

Savjetovali su mi da je bolje da dođem neki drugi dan, ali da to ne bude subota ili nedjelja.

Jeste da se ponaša kao Bog, ali nijesam znao da je uspio da stvori i osmi dan u nedjelji.

Sva sreća što ne pijem kafu.

PRIMJERI ČOJSTVA I JUNAŠTVA

Čojstvo je kad policija brani kriminalce od sebe, a junaštvo kad ta ista policija premlati siromaha koji je ukrao pola kila hljeba.

POTPIS

Lako je njima da pobijede na konkursu za satiričnu priču. Od njih se samo traži da ne zaborave da se potpišu. Sve drugo im je oprošteno.

Što ja napišem, to je ravno čudu nad čudima.

Sve je pod konac, originalno, fascinantno, genijalno...

Riječju, nešto nečuveno!

Članovi žirija se otimaju oko mojih priča. Svima je čast da ih proglase najboljim.

A onda – cvrc. Ništa od nagrade.

Uvijek se prevarim i stavim svoj potpis.

ONO ŠTO ZNAM

Svima onima koji su me vidjeli kako izgledam – a mora da sam izgledao strašno padnuvši sa sto osamdeset petog sprata na pločnik – dužan sam da kažem da sam, prije nego što ću opaučiti o beton, još u letu imao srčani udar od kojeg sam smrtno stradao, tako da me – ne birnite – ništa nije zaboljelo.

POBJEDNIK

U mom gradu će, u mojoj organizaciji, biti održan moj prvi festival mojih satiričnih priča.

Učestvujem:

1. Ja
2. Pa Ja
3. I samo Ja

Ista trojka je i u žiriju za dodjelu nagrada jednom od ja.

Prije toga, biće održan okrugli sto na temu „Ja u satiri, satira u meni“, a govoriće niko drugi nego ja.

Očekujem da će se festival brzo omasoviti i da će me već sljedeći put biti mnogo više.

Samim tim, osvojiću i više nagrada koje ću, s posebnim zadovoljstvom, uručiti i sebi i meni.

ČEŠALJ NIJE PROBLEM

Baš kada je stigao najprometniji dan za šišanje, frizer je ostao bez češlja.

Neko vrijeme je koristio metod zastrašivanja mušterija kako bi im se dizala kosa na glavi koju bi on, zatim, lako odsijecao makazama, a onda se sjetio da mu je lakše da okrene frizersku stolicu naglavačke i tako, koristeći uticaj zemljine težee, dobije da kosa neminovno pada prema dolje i ima je spremnu za šišanje.

Problem je što je stolicu prevrtao tako iznenađda da nije znao da li se dotičnom kosa dizala od straha, ili je mirno padala jer strijemi naniže.

X-ZRACI

Toga jutra Rendgen je u podrumu preturao po svojim X-zracima. Nije znao šta da radi s njima pošto ih već bijaše imao na hiljade. Bili su dobro ušuškani i pokriveni, što je bilo skroz pogrešno, jer, mogli su da budu otkriveni tek kada ih otkrije.

POVOLJNI VJETROVI

Najprije sam bio komšija sa Simom, zatim sa Ibricom, pa Janezom, onda sa izvjesnim Bečlijom, da bih se najzad skrasio u Njemačkoj, sa sve kućom i razbacanim stvarima u njoj.

Imao sam povoljni vjetar, inače oluja je lako mogla da me nastani u Albaniji.

Još i najgore, moglo je da prođe bez oluje.

ČIGRA

Zaoravši malo dublje, ratar je probušio Zemlju s kraja na kraj, tačno po osi. Ovo ga je strašno uplašilo pa je rupu brže-bolje popunio dovoljno dugačkim stablom koje je tu zasadio.

Ne znajući za slučaj, stablo je stalo da raste i tamo i ovamo.

Onda mu je ratar uredno potkresao grane, zašiljio ga sa obje strane i zavrtio Zemlju kao čigru.

Pošto se Zemlja ionako okreće u tom smjeru, niko neće da primijeti razliku, te će Zemlja otad nastaviti kao čigra.

RASPORED ČASOVA

U toj srednjoj školi napravljen je takav raspored časova da je njime jedno odjeljenje potpuno zaobiđeno.

Đaci su se svakodnevno okupljali u učionici, ali niko od profesora nije k njima zalazio.

Na kraju su, ipak, dobili svjedočanstva o završenom razredu jer je postojao svjedok da su dolazili u školu, a to je školski inventar koji je, srećom, bio potpuno uništen, a nikad nije bilo dileme oko toga da li su đaci spremni da naprave tako nešto.

OPAKA BOLEST I SENILNI STARAC

Bolest koja se u popodnevnim satima uvukla pod kožu nekakvog starca, javlja se svojoj bazi za pomoć jer bi uskoro mogla da podlegne, u korist starca koji bi nastavio da živi.

Naime, senilni starac je skroz zaboravio da postoje neizlječive bolesti, a ovo je trebalo da bude jedna od takvih.

KANDIDAT ZA PREDSJEDNIKA

Bijaše nekakav veoma skroman građanin, i, kad god bi se kandidovao za predsjednika države, uvijek bi mu za pobjedu nedostajao jedan glas. I to baš njegov.

Iako je znao da je on jedini stanovnik te države, iz pristojnosti nije htio da glasa za sebe, makar nikad nemao predsjednika.

POKRETNE STANICE

Iskrcavanje na Mars toga jutra kasnilo je zbog neobično velike gužve u saobraćaju.

Možda i zbog vanrednih polazaka prema Saturnu i Uranu, jer tih dana bijaše ispitni rok za interplanetarne studente.

Prevoz ka Zemlji čekao sam na jednoj letećoj svemirskoj stanici, pa sam za slučaj neredovnog iskrcavanja na Mars saznao letimično.

Kasnije uviđam da je moja linija ukinuta i da je od svih prevoza prema Zemlji ostala samo stanica na kojoj sam se nalazio.

Slično kao kod nas, s tom razlikom što ovdje stanice putuju samo onima koji na njima spavaju, pa kad se probude, ne znaju da li su stigli ili tek polaze.

LIKE OR DEAD

Možda sam mrtav. O tome ništa ne znam. Vjerovatno sam sahranjen. To je uobičajeni postupak. Danas mi je prva nedjelja. Ili godišnjica. Ne znam ni kojom brzinom ovdje prolaze dani. Ni da li, uopšte, prolaze. A i što bi me zanimalo. Ničem se ne nadam, niti ću negdje da zakasnim. Oslobođen sam svih obaveza. Nema me ni u kakvom sistemu mrđanja.

Ipak, u to da li sam mrtav ili ne, samo fejsbuk može da me ubijedi. Ako ne stigne ni jedan lajk, onda, stvarno, od mene nema posla.

TEORIJSKI

Prije nego bacim jednu beskorisnu stvarčicu – da bih bio siguran da mi više neće trebati – htio sam da se riješim svega čemu bi ona, makar i teorijski, koristila.

Malo po malo, odjednom je sve bilo u vezi.

Na kraju sam morao da se ratosiljam cijelog kosmosa.

Jasno je da sam sada imao i drugi problem sa onom beskorisnom stvarčicom: Gdje je baciti?

NEPRAVEDNO OSUĐEN

Molim vas da me ne svrstavate u dobre!

Kao preporuku uzmite sva moja nedjela. Ne želim da se osporavaju moje gluposti. Nijesam uzalud postao ništarija da bi se tek tako prešlo preko toga.

Ako sam nešto i uradio da valja, vjerujte da je iza svega stajala moja zla namjera.

Zauzeli ste takav gard da do vas ne dopire ništa loše od mene.

Toliko ste napadni u izmišljanju mojih vrlina da ni sam ne znam kako dalje da se iskažem u svojoj pokvarenosti.

Pripisujući mi dobra djela samo ste me iskompromitovali.

Vaši hvalospjevi postaju neizdrživi. Brutalno ste poništili sve ono ružno u meni.

Nije mi, valjda, suđeno da budem dobar?!

PRAZNA PRIČA 2

LSD

Vrativši se iz halucinacija izazvanim opasnim sredstvima, jedan narkoman se zadesio u krevetu sa tri manekenke.

Misleći da još halucinira, ništa nije preduzimao već je sačekao da se stvar slegne.

To je, međutim, stalo da traje satima, a onda i danima. Kad god bi otvorio oči vidio bi one tri izazovne manekenke.

Ovaj metod liječenja zavisnosti – s golim manekenkama kao terapijom – ne daje uvijek rezultate jer pacijent ne može da vjeruje da mu se to dešava i nastavlja sa halucinacijom.

LOŠA PROCJENA

Kada je izvjesni marljivi trudbenik, konačno, dobio godišnji odmor u punom trajanju i kada su mu obračunali sve slobodne dane, ispostavilo se da mu je do penzije ostalo manje.

Naravoučenije:

Ako ste već zakasnili sa sabiranjem radnog staža, ne kasnite sa zaposlenjem.

SUROVA METODA

– Doktore, ja sam normalan – obrati se psihijatar pacijentu kojeg testira time što im je zamijenio uloge. – Je li se slažete sa mnom?

A pacijent u ulozi psihijatra reče:

– Da bih se složio s Vama, moram da budem izliječen kako bih to primijetio. A ako se ne složim, Vi ćete mi produžiti terapiju, jer, naravno, nećete priznati da ste ludi. Je li tako?

– Ne znam – odgovori ovaj.

– A jesmo li se vratili u svoje uloge nakon jučerašnjeg testiranja? – upita onaj drugi.

Onda se obojica pogledaše prilično blesavo, ne znajući kojem bi trebalo da je svejedno.

MISS BALVANI

Na takmičenju za najbolje noge pobijedili su balvani koje sam slučajno prislonio u bekstejdžu.

Vraćajući se iz šume svojom kran prikolicom, tačno tu mi je padao odmor, a pošto ne volim da ostavljam mašinu pod opterećenjem dok je ugašena, balvane sam odložio vertikalno uza zid, ne vodeći računa da su noge bodovane u uspravnom položaju.

KAUZALITET

Nedavno sam saznao da je Pariz postojao i prije mog rođenja. Zamislite tog nereda!

A šta da se nijesam rodio? Kako bi se znalo za to?

KAKO SAM NAJLAKŠE PREŽIVIO

Ako se ne operišem do utorka u sedam, odoh ja. Za pet dana trebalo je povaditi cirka sto uputa, trista rezultata.

A onda je krenuo lanac kašnjenja.

Ništa nije moglo preko reda, pa sam u pet do sedam na dan D, prešao na plan B. Kupio sam sve potrebne skenere, rendgenske aparate, laboratorije... Odmah sam na tim mjestima postavio svoje ljude i momentalno povadio nalaze.

U međuvremenu sam doktorirao za doktora, specijalizirao za hirurga i sam sebe operisao.

Tačno u utorak u sedam nula nula.

Bar sam znao kako da postupim u sličnim situacijama kad bude trebalo platiti račun za telefon ili struju.

Jednostavno, kupim poštu i elektroprivredu!

RONILAC, ALGE I MEDUZE

U žurbi da se što prije nađe na dnu mora radi istraživanja, ronilac je zaboravio da ponese opremu sa kiseonikom.

Vidjevši ga takvog, alge, meduze i ostali okolni sadržaj, pokušali su da ga upozore na opasnost koja mu prijete, našta ronilac stade da pokazuje bezbjedonosni kavez u kojem se nalazi.

Iako su rešetke na kavezu dosta šupljikave – primjećuju alge, meduze i ostali okolni sadržaj – ovdje mu kiseonik baš ne može nauditi – zaključite naposljetku.

ZAVRZLAMA

Nekakav nepoznati čovjek, o kojem niko ništa nije znao, bio je, takođe, vidno zbunjen činjenicom da nikog oko sebe ne poznaje.

Podatak da tu oduvijek živi, samo mu je otežavao u rješavanju enigme.

Međutim, tu priču niko nije pokrenuo i, ako zanemarimo prve dvije rečenice, sve će ostati u okvirima fikcije jednog provokativnog pisca.

A oni neka se vide.

NARATOR

Dugo čekani smak svijeta desio se iznenada. Virus koji ga je izazvao bio je i jedini preživjeli, tako da će javnost o cijelom slučaju biti upoznata iz prve ruke. Ako mislite da sam se i ja izvukao, ne, ja sam samo narator.

ANTOLOGIJA

Radeći na opsežnoj antologiji humora i satire, Robert Nimani se našao u problemu kada je trebalo izbaciti jedno ime, koliko iznosi preko-račenje u broju stranica za povez kod specijalne štamparske mašine koja je bila na razradi.

Neko vrijeme Nimani je bio van sebe ne znajući koga da izbaciti, a da se ne primijeti, a onda mu sine ideja da to bude najpoznatiji među svima, jer, po logici stvari, nikom neće pasti na pamet da provjerava da li ima njega, već će krenuti od najgoreg, pa kad vidi da je ovaj tu, može samo da zaključi da je mašina, konačno, razrađena.

POLITIČKI ZAKRET

Uprkos činjenici da sam toga dana prilično dugo ronio, brod po kojem sam se orijentisao i dalje je bio na vidiku.

Kad sam izašao iz vode, prvo što sam primijetio je da mi nema ni papuča, ni peškira. A onda ni auta, a ni kampa u kojem sam bio smješten. Prema jeziku koji se čuo, rekao bih da sam na drugom kraju svijeta, negdje u Japanu.

„Dobro je“, pomislih zauzevši vidan položaj. Tačno sam izronio gdje treba, da bi brod sada mogao da se orijentiše prema meni.

JA I SUNČANA STRANA ULICE U KIŠI

Desilo se da nemam kišobran. A padala je kiša. Najprije sam pokušao da to zanemarim. Pošto kiša nije kapirala šta sam zanemario, nju ili kišobran, ona je, za svaki slučaj, nastavila da pada. Sve dok nijesam prešao na sunčanu stranu ulice koja je, istrgnuta iz konteksta, takva samo u pjesmi.

MAČKA U DŽAKU

Ako ste se odlučili za kupovinu sumnjivog auta i odmah sjeli za volan, postoji mogućnost da paklena mašina ne reaguje na ključ već na satni mehanizam, što vam daje mogućnost da se, ipak, malo provozate.

OPRAVDANO PJEVANJE

„Na sred rođendana, dječak od pet godina progutao muzičku čestitku“, pisalo je u novinama prije mnogo godina.

Pošto je nije izbacio preko velike nužde, doktori su zaključili da je čestitka zapela negdje u grlu i da postoji opasnost da će dječak s vremenom na vrijeme imati potrebu da nešto otpjeva.

Uz savjet psihologa da to bez kompleksa ispoljava kad god mu dođe, doktori se o malom Ikici više nijesu bavili, tako da je on sam morao da vodi svoju politiku.

Sigurno i danas negdje pokušava da ovu manju pretvori u vrlinu, ali to je već opravdano pjevanje.

LETOVI BRODOM

Da ne bi završio kao Titanik, naš brod putuje u djelovima, pa kada stigne u odredište, tamo se sklapa.

Po povratku, isti proces, samo se ovaj put sklapanje vrši u matičnoj luci.

Broj djelova je određen prema broju putnika, tako da svi oni imaju dodira sa brodom kojim putuju, a za prevoz je zadužena avio kompanija koja posjeduje hidroavione specijalno namijenjene za lude zabave i naše ideje, među kojima je i ideja da se nabave dva takva broda koji bi bili usidreni, a putnici bi – bez obaveznog prenošenja djelova – samo letjeli tamo i ovamo.

DOJENJE

Nakon porođaja žena je pojela svoju bebu i mirno zaspala.

Treba naglasiti da se sve dešava oko večere i, što je posebno važno, večeru je te noći razvozila sestra koja, inače, donosi bebe na dojenje.

IME

Svjesni velikih osvajanja koja će ga čekati, roditelji još na rođenju svom sinu dadoše ime Aleksandar Makedonski.

Nije im bilo teško oko odabira imena, jer ono već bijaše zaposjelo sve istorijske knjige.

Da su mu dali neko drugo ime, ko bi sad sve prepravljao.

A i ko bi znao za Aleksandra Makedonskog da se zvao, recimo, Milanče Radusinović?!

TURSKA KAFA

Trebalo bi češće slaviti način vršenja bilo koje radnje.

Uzmimo da se turska kafa pije na nos, bez upotrebe ruku i iz ležećeg položaja.

Ili da se pivo pije negdje odozdo kroz debelo crijevo, pa uz grlo i napolje, a da ga kelneri poslužuju uz šutiranje konzumenta u dupe, dok se drugom rukom pridržavaju za njegovo uvo.

Zamislite samo tu sliku.

Kako li bi se hodalo da nije ovako kako znamo?

Dobro je da se mi ni za šta nijesmo pitali.

**KOMPLETAN GOVOR LAUREATA
NA SVEČANOSTI POVODOM
DODJELE NAGRADE ZA NAJVIŠE
ZAHVALJIVANJA U SVOM ŽIVOTU**

– Hvala još jednom.

**PITANJE NA KOJE NOVINARI
NAJČEŠĆE OSTAJU
BEZ ODGOVORA**

– Kako komentarišete značajno priznanje koje Vam je posthumno dodijeljeno?

СМЈЕРНА СТАРЛЕТА СПАСАВА СВИЈЕТ

(прича која мора да се пише ћирилицом)

Кад је чула да ће смак свијета кренути из њене спаваће собе, старлета се одмах премјестила у кухињу, с намјером да одатле прати ток дешавања.

Пошто је није нашао у кревету, смак свијета је, нормално, омануо.

Није био довољно опрезан мислећи да постоји само једно магијско – четири „С“.

DIRIGENTSKA PALICA

Dirigent će malo kasniti na koncert i, da se ništa ne bi primijetilo, orkestar je sam počeo da svira.

Inače, orkestar je na turneji „Hiljadu gradova“ za koju dirigent nema raspored pa se prognozira da više ni čarobnim štapićem ne bi mogao da ih nađe, a kamoli dirigentskom palicom.

INTERNI UČINAK

Lopov koji je toga jutra na vrijeme provalio banku, suočio se sa praznim sefovima, iako je saldo u knjigama pokazivao drugačije.

Osjetivši se uvrijeđenim, on je zatražio hitno objašnjenje od guvernera koji, ne sporeći prava lopova, izjavi da im oni više nijesu potrebni jer su zadovoljni internim učinkom na tom polju.

STEPENOVANJE HUMANOSTI

Negdje u bliskoj budućnosti, u eri totalne kompjuterizacije, gdje se, na osnovu naziva bolesti, automatski izbacuje terapija, nekakav čovjek bude bolestan i pođe ljekaru.

Ljekar odobrava da se radi o bolesti, ali kako je ne nalazi u katalogu, pacijent ostaje bez terapije.

A da bi se bolest uspješno izolovala, pacijent se odstranjuje iz živih, jer je postupak katalogizacije novog naziva mnogo manje human.

ZAČARANI GRAD

Autobus od Niša do Pazara, preko Kruševca, putuje osam sati: od Niša do Kruševca dva sata, a od Kruševca do Pazara, takođe dva sata. Preostala četiri sata putuje kroz Kruševac.

Niko ne zna zašto je to tako, osim, možda, putnici, ali oni o tome ne pričaju.

Nažalost, posmatrač ne želi da istražuje putujući pod takvim uslovima i problem će biti samo dotaknut.

INVENTIVNI ZAKLJUČAK

Čovjek riješio da se utopi i skočio u bazen.

Odmah se oglasila sudijska pištaljka jer je izgledalo kao da je neko potopio suparničkog igrača.

Pošto čovjek nije izronio ni poslije doglednog vremena, vaterpolo utakmica je nastavljena, a ono je, znači, bio samo utopljenik, zaključuje sudija inventivno.

BIOLOŠKO ORUŽJE

Stigla je dojava da je predsjednik u opasnosti od biološkog oružja.

Tačno ovdje trebalo bi da ga napadne specijalno obučeni miš i likvidira ga na vrlo poseban način, što je čuvano kao tajna.

Snajperista je zauzeo položaj i, držeći prst na okidaču, čekao da se miš pojavi.

I baš u trenutku kad je opalio, na metak je naišao predsjednik i pao smrtno pogođen.

Teroristički akt putem biološkog oružja uspješno je spriječen.

ESKALACIJA ZNANJA

Po isteku drugog časa, đaci su izašli na veliki odmor.

Pošto nije bilo načina da svoje znanje ostave unutra, postojala je opasnost da će ono početi da se bespotrebno rasipa po školskom dvorištu i prije nego završi na ulici.

UNAJMLJENI DVOJNIK

Jedan muž se dugo skrivao od supruge jer je imao ljubavnicu.

Nije znao da ga supruga šminkom vješto vara i da je ona, u stvari, bila i jedno i drugo, čas supruga, čas ljubavnica.

I ko zna koliko bi to trajalo da se sama nije odala iskušavajući muža za prevaru, ne znajući da s njom nije bio on, već njegov unajmljeni dvojniki.

PILOT ILI KONTRAADMIRAL

Pilot koji je ponedjeljkom imao redovni let avionom, petkom je pohađao večernju školu za kontraadmirala prekookeanskog broda.

Ovo će mu pomoći da u vrijeme ratnih dejstava ne bude na dva mjesta odjednom. Dok bude potapao brod, biće u avionu ili na brodu, u zavisnosti od toga koji je dan u nedjelji.

ZAMJENA FRONTOVA

Uzalud su angažovani najbolji strijelci, rat na jednom frontu bio je krajnje neravnopravan jer je agresor imao neranjive vojnike. Nije bilo dovoljno ni više puta da budu pogođeni, oni su jednako bili živahni u jurišu na protivnika, kojeg je bivalo sve manje, s tendencijom da ne ostane ni jedan.

Istovremeno sa ratom, na drugom frontu tekla je vojna vježba na kojoj su poraženi zaista dobro glumili smrt.

Nešto se čudno dešavalo, a samo što su manevarska i bojova municija zamijenile frontove.

BIZNIS OKO EXPORTA

Niko nije vjerovao u prestanak rada te firme. Nažalost, njeni rukovodioci nijesu imali smisla za izvoz, te u najnepovoljnijem trenutku zatvaraju firmu. Baš kada je imala gubitaka za izvoz.

REZ

Snimanje filma je završeno i reditelj se povukao sa seta.

Kada je, mjesec dana kasnije, došao na projekciju, rekli su mu da rolne još pristižu i da se ne zna ni kada će film biti završen, a kamoli kada će početi.

Reditelj je bijesan i ne sluti šta je zaboravio, a onda mu stigne telegram da glumci ne znaju šta više da glume i da hitno dođe na set i kaže: „Rez!“

VANNASTAVNI ZAKON

Profesor krivičnog prava volio je da postavlja hipotetička pitanja. Kao, šta bi se desilo kada bi neko upucao premijera, a potom digao u vazduh zgradu Vlade? Ko bi odgovarao?

Radoznali Dukan Silni je sljedećeg dana ubio premijera i digao zgradu Vlade u vazduh.

Odgovarao je profesor koji je zaboravio da naglasi: „ako je počinitelj bilo ko, osim Dukana Silnog!“ Jer je ovog kačio neki drugi, vannastavni zakon.

SMJENA TEKOVINA

U propisno iskopanim rovovima, odred je čekao da ga neko napadne.

Kada je pedeset godina kasnije tuda prošla kanalizacija, bilo je jasno da će, u ovom dijelu, tekovine biti od koristi.

Samo je trebalo položiti cijevi.

PRIMIJEJENA UMJETNOST

Bio sam prijatno iznenađen kada sam u gradskoj biblioteci primijetio da se priče iz jedne moje knjige isijecaju i krađu. Neko je baš želio da ih ima za sebe.

Ovo mi je godilo sve dok ljubitelj moje literature jednom nije pocijepao samo dio priče, i to neravnomjerno, kao pritjeran.

Gotovo da sam i sam bio u iskušenju da se poslužim na isti način kad sam shvatio da u trgovini vlada nestašica toalet papira.

GLAD

Profesionalni gutač plamena izazvao je požar jer je bio mnogo gladan.

Kada je plamena stihija uzela maha, zaključio je da će biti zadovoljan ako se sve završi na gutanju knedli, jer požar bijaše krupan zalogaj.

MLADOLIKA PROFESORICA

Jedna generacija ženske Gimnazije okupila se na dvadesetpetoj godišnjici mature.

Iznenada se oglašava spiker koji traži da se hitno na recepciju javi odbjegla maloljetnica koja se krije među slavljenicama.

Pripadnici Javnog reda odmah su locirali osobu koja bi mogla da odgovara tim godinama i pošli da je sprovedu.

Uzalud se mladolika profesorica opirala, najzad je morala da prizna da izgleda kao da joj je sedamnaest!

ŽENA BEZ ŠMINKE

Poznata žena se vraća sa prijema, ulazi u stan i, prolazeći pored ogledala, kratko zastaje, a onda panično poziva policiju i prijavljuje provalu.

Dok čeka da se isljednici pojave, odlazi da se raspremi i skine šminku. Međutim, skidanje šminke joj ne uspijeva i ona preneraženo zaključuje da je potpuno zaboravila da je stavi za izlazak.

Uto stiže krimi služba i, ne prepoznavši je, još sa vrata je hapsi. Ona se brani govoreći da je to ona, a ne provalnica, u šta inspektori ne vjeruju i odvođe je.

Tokom presude prisutni se više puta uvjeravaju da žena, za koju se ova predstavlja, nema nikakve sličnosti sa onom u ličnoj karti i tako je, za početak, strpaju u zatvor, a ubrzo i pogube.

Na sahrani su prisutni samo grobari koji je, takođe, prvi put viđaju i koji je po službenoj dužnosti sahranjuju.

Ko sada da zna da ona tako izgleda kada je bez šminke?

SPOROGOREĆI AUTOBUS

Sporogoreći autobus je pošao na svoj prvi sudar s kompletnim spaljivanjem.

Putnici su glasno pjevali, jer to bijaše ekskurzija penzionera i aktivnih vatrogasaca bez opreme. S tim što su vatrogasci bili na drugom zadatku pošto im prvi autobus nije upalio.

Naime, proizvođač je garantovao da je sporost u sagorijevanju novoproducenog autobusa takva da bi vatrogasna oprema prije stigla iz najudaljenije stanice, nego se ovdje bilo šta značajno desilo, čak prije nego bi autobus u svom katalogu i pronašao *najsrećniji trenutak kada da krene sa plamenom*.

I dok oni veselo putuju na svoj udes, u direkciji su prilično uznemireni jer su greškom poslali normalni autobus.

USLOV

Kada je i posljednji poštenu građanin postao kriminalac, država u kojoj se to događa prvo je ukinula policiju, budući da se tu završava predmet njene aktivnosti, a onda je klupko samo počelo da se odmotava.

Državni aparat, sud i zakon jedva su dočekali da se pohvale kako su uvijek opravdavali kriminal i bili mu bliski.

Direktori, profesori, doktori i svi ostali za koje se slutilo da su korumpirani, najzad su, s ponosom, mogli da se zakunu da su bili takvi, jer više nema onih pred kojima su morali imati tajni.

Konačno je sve odisalo razumijevanjem i istomišljenošću.

Nijesu mogli da vjeruju da je uslov za tako harmoničan život bio prelazak tog posljednjeg poštenog građanina na njihovu stranu.

FRANŠIZA

Sve se događa pet minuta prije nego što ćemo imati žrtvu s jedne, i ubicu s druge strane.

Robert Nimani je sa terase mirno, kao i obično, brojao zvijezde i razmišljao da poslije toga, mimo protokola, umjesto od lubenice, popije čaj od dinje. Nešto mu je tako došlo.

Ali sve je vodilo ka tome da se ipak vrati čaju od lubenice, pošto se čaj od (bije)le dinje mnogo duže kuva, a izgleda da neće imati toliko vremena.

Naime, i kod ponovljenog brojanja zvijezda, pojavila se jedna viška. To ga je navelo na sumnju da, možda, istovremeno s njim, još neko broji i da taj, sto posto, jednu preskoči, a on je, zatim, dvaput dočeka.

Ili možda on sam pravi grešku brojeći sa zvijezdama i upaljeno svjetlo zaglavljeno visoko u daljini, na vrhu oblakodera.

Zatim je Robert Nimani uzeo svoj teleskop i okrenuo ga u tom pravcu. Prvo što je zapazio je štedljiva led sijalica od deset vati, koja, poznato je, blista kao zvijezda.

Kada je zumirao spravu, mogao je jasno da uoči debelu brkatu ženu koja na svom džepnom kalkulatoru najvjerojatnije sabira svoje brojanje, ovlaš pridržavajući nešto nalik lenti sa medalja-

ma, što je Nimaniju dodatno zagolicalo maštu jednosmjernim pitanjem – *Šta li je to?* – i pritisnuo dugme za dubinsko zumiranje.

U tom trenu, hitac je oborio ženu, ali ona, umjesto da se stropošta sa terase niz ambis velegradske građevine na pločnike Pariza (ne znam da li sam napomenuo da se sve dešava u ovom gradu), ona se samo srušila na svoju terasu.

U to vrijeme Nimanij je imao Hi-Fi uređaj koji je sam znao da prati bilo koju situaciju dajući joj muzičku podlogu, kao sada što je svirao *Parisienne Walkways* od G.M. I bi mu žao što se uređaj pokvario, jer su pločnici ostali daleko.

Sjutradan, pri dnevnoj svjetlosti, vidjelo se da je cjelokupni petstospratni oblakoder srušen do temelja. Onaj što je ispalio hitac znao je kako da to obavi sa što manje eksploziva. Priča se da je žena bila dovoljno teška i on je to iskoristio. Novom spoznajom, odnosno formacijom „krov u podrumu“, Nimanij je mogao da bude zahvalan strijelcu i riješio je da nikada više ne sumnja u svoj Hi-Fi.

Uz pretpostavku da je riječ o austro-ugarskoj prijestolonasljednikovici, iz Damaska su zainteresovani da ovo uzmu kao povod za neki od svjetskih ratova koji nestrpljivo čekaju na red.

Naravno, ukoliko ubica nema svojih planova, s obzirom na to da je riječ o franšizi.

To Be Continued...

WC ŠOLJA I VODOKOTLIĆ

Uprkos tome što je naučnik bez razmišljanja sjeo na klozetsku šolju, sinula mu je ideja.

Ali, kako još ne bješe završio sa velikom nuždom, on riješi da ideju ostavi za kasnije.

To se, međutim, pokazalo kao ispravno rješenje: vodu treba puštati na kraju!

Sad je već imao kompletan redosljed u obavljanju velike nužde na svom novom pronalasku.

POTRAGA

Lutajući ulicama primijetio sam da me neko prati. Da bih mu pomogao u tome, kretao sam se sporije, a na glavu sam stavio žuti šešir radi lakšeg raspoznavanja.

Ubrzo je pratilac nestao i ja sam se našao u gadnoj neprilici: kome sada treba da omogućim da me lakše nađe?

SPISAK OSTALIH UČESNIKA

Na Konkurs Zavoda za intelektualnu svojinu poslao sam prijedlog kako bi trebalo da izgleda obrazac za listu učesnika bilo kojeg festivala humora, satire, a i šire.

Naime, primijećeno je da se na svim manifestacijama, pa i onim za smiješnu praznu teozgu, duhoviti konjski rep i satirične prsle gaće uvijek zajedno pojavljuju tri iste face, tri uticajne face zbog kojih su monodrame zahtijevale najmanje tri učesnika, duet se pjevao utroje, a na sveto trojstvo oni asocijali.

Da tako važni slučajno negdje ne bi bili izostavljeni, a, ujedno, da bi se skratilo vrijeme unosa podataka u obrazac, tri imena, koja se i za najrazličitije liste podrazumijevaju, stavljam već u zaglavlju, a redosljed sa praznim poljima oblikujem da startuje od broja 4.

Zbog suviše sadržaja, prijedlog se odbija.

Onda izbacujem tri imena koja se podrazumijevaju (čime izum dobija na pronicljivosti), a obrazac konkretizujem na SPISAK OSTALIH UČESNIKA (kako on i dobija naziv u sistemu inovacija).

Patent sada lako biva odobren i registrovan pod tim i tim brojem.

KAZABLANKA

Stalno bi se dešavalo da u bioskopu ispred Bogarta sjedne Glavonja i – ništa od njegovog gledanja filma.

Najzad, kada je uspio da sjedne ispred Glavonje, baš te večeri su išli sa platnom na suprotnom zidu (kako bi mu udovoljili žalbama od ranije).

I šta je drugo mogao nego da zamoli Glavonju da na garderobi uz kaput ostavi i glavu, pa kada je na izlasku podigne, on bi mu prepričao sadržaj filma.

Ili prosto, kad kupuje kartu sebi, da kupi i Glavonji. Tako bi postojala vjerovatnoća da će sjesti pored, a ne iza njega.

I to bi bio početak jednog divnog prijateljstva.

SUDBINA JEDNOG AFORIZMA

Prije deset godina Robert Nimani je sastavio jedan aforizam i čeka da li će još neko da ga sastavi, da zna da li da ga objavi kao svoj, ili kao plagijat.

PRIČA O ...

Ovo je priča o tri tačke. Ako je postojalo bilo šta o čemu nijesam pisao, sada više ne postoji.

DVOBOJ

Na dvoboj kod OK korala dojahao je sam konj. Kauboj je u žurbi zaboravio da ga pojaše. Ili tako nešto.

Njegov protivnik nije imao potrebe za konjem jer je tu živio. Kad je vidio da od dvoboja neće biti ništa, pojahao je praznog konja i odjurio na Zapad.

Međutim, i ovdje je konj dojahao sam.

Žarko sam želio da saznam šta se događa pa sam i sam pojahao konja...

PRAZNA PRIČA 3

EPILOG

Robert Nimani je imao devizu „najgore je kad te smak svijeta prekine u pola rečenice“, zbog čega nije bio pričljiv, a i kad je morao nešto da kaže, bile su to veoma kratke misli, najčešće samo subjekat i predikat.

Složene rečenice uvijek nose rizik da se neće završiti na vrijeme. Tako je mislio Nimani.

U našu redakciju stiglo je bezbroj pisama sa jedinstvenim pitanjem „Šta se desilo sa Robertom koji je pojahao konja u priči *Dvoboj*?“

Vaše pitanje je zaista na mjestu, jer smo i sami prošli misteriozan put saznanja da bismo pred vama izašli sa decidnim odgovorom, koji je jedini i tačan, za vas sigurno nevjerovatan, a on govori o tome da je Robert Nimani jašući konja...

BILJEŠKE UZ SAZNANJA ROBERTA NIMANIJA

Iako pravila tumačenja književnih djela nalažu da se o fiktivnim junacima govori kao o isključivo papirnatim likovima, Roberta Nimanija ne možemo da posmatramo tako. Robert Nimani je više od fikcije. Alter ego Perice Jokića i doslovno je prekoračio granicu koja fikciju dijeli od realnog svijeta velikodušno pozajmivši svoje ime i prezime svom tvorcu. A Perica Jokić, uzevši ime od svog junaka, sa njim se u potpunosti identifikovao. Podijelio je sa njim njegov pogled na svijet, njegovu začuđenost pred svijetom u kom se obreo, kao i njegova saznanja o tom svijetu. Otuda su *Saznanja Roberta Nimanija* saznanja do kojih je mogao da dođe samo neko poput Roberta Nimanija.

Saznanja Roberta Nimanija počinju pričom pod naslovom *Prolog* koja nastanak svijeta objašnjava starom pretpostavkom o tekstualnoj uzročnosti svijeta. I u početku bješe riječ, zar ne? Po Nimanijevom jevanđelju, ništa nije stvoreno dok tekst nije stvoren. Svijet nastaje stvaranjem teksta. I ne samo svijet, nego i sve u njemu i oko njega. Uključujući i samog Stvoritelja koji je morao da stvori svijet da bi imao publiku (*Da svjatitsja imja moje*). U priči *Prvi doktorat* Eva saznaje za svoje i Adamovo ime takođe putem teksta, iz Biblije.

Jokićevi junaci do saznanja dolaze tako što se prema svakoj predmetnosti u svijetu odnose kao da se sa njom prvi put sreću. Zato i saznanja do kojih dolaze, iako nam nijesu nepoznata, djeluju nama čitaocima kao da prvi put za njih čujemo. Čitalac ima utisak da je namjera Jokićevog pripovjedača upravo takva: da se svako saznanje do kojeg je ljudska civilizacija dosad došla iznova preispita i da se saznanja do kojih se tim preispitivanjem dođe predstave kao Jevanđelje po Robertu Nimaniju. Ili Perici Jokiću. Stoga ne čudi što je i priča o ključnom događaju iz nacionalne istorije, Kosovskom boju, dobila naslov *Istina o kosovskom porazu*.

Jokićevim sočinjenijima ne nedostaje ni referentnosti na savremeni, a zašto ne reći i sveltremeni politički trenutak. U to nas rječito ubjeđuje priča *Šizofrenija* koja još jednom, na začudan način, aktuelizuje vezu nosilaca najviših državnih funkcija sa određenim osjetljivim stanjima.

Veoma bitan stvaralački postupak Perice Jokića vezan je i za logiku apsurdna, o čemu svjedoče priče *Tri, dva, jedan – bum!* i *Šifra: bomba*, koje čine kontrapunkt pričama o nastanku svijeta jer govore o porivu za njegovim uništenjem koji je, izgleda, upisan u ljudski kod. U obje priče čije smo naslove pomenuli tokom ovog pasusa, prisutno je oslanjanje na čitaočevu percepciju stvarnosti kojom se pripovjedač poigrava i koja mu služi kao motivacija za građenje apsurdnih situacija.

Za činjenicu da je čitalac živ, pripovjedač kaže da je on napravio da to tako izgleda, što nas podsjeća na klasičnu epizodu iz *Don Kihota* u kojoj vitez tužnog lika, u radnji druge knjige ovog velikog romana svjetske književnosti, nalazi prvu knjigu i otkriva da nije ništa drugo do književni lik. Ovo se smatra najtraumatičnijim doživljajem koji je književnost dala čitaocu.

Ne poigrava se pripovjedač u *Saznanjima Roberta Nimanija* samo sa percepcijom čitalaca, poigrava se i sa sopstvenom, što vidimo u priči *Krčmarica i pijanci*, u kojoj se prekid pripovijedanja motiviše prekidom filma pripovjedača usljed viška promila alkohola u krvi. Na poigravanja sa procesom percepcije naići ćemo i u pričama *Usamljeno zapažanje* i *Daltonisti*.

Neobična pripovjedačka sposobnost Jokićevog pripovjedača ogleda se i u tome što je u stanju da naše uvijek aktuelne društvene prilike i neprilike, kao što je ta što počinio zločina prolaze nekažnjeno, apsorbuje svojim začudnim narativima i da apsurdnom stanju u našoj svakodnevicu dodijeli isto takva, apsurdna objašnjenja. Ko ispravnost prethodno iznijete tvrdnje želi da potvrdi ili opovrgne, može da pročita Jokićevu priču *Ubistvo za crveni karton*. Tema nasilja zastupljena je i u priči *Pretakanje vode*.

U *Saznanjima Roberta Nimanija* zatičemo i priče koje se poigravaju konvencijama određenih žanrova. U priči *Biograf* problematizovana je ulo-

ga pisaca ovog žanrovskog profila, kao i princip selekcije ličnosti čijoj će biografiji od samog rođenja biograf pokloniti pažnju. Da Perica Jokić ne pristaje na ustaljene konvencije govori i priča na kraju knjige pod naslovom *Laser 007*, gdje je Jokić odmakom od norme „osvježio“ i način pisanja biografije. Tako je biografija ovog pisca i sama postala priča i tako su se u Jokićevom djelu još jednom pomiješali fikcija i stvarnost i potvrdili da je, inače neprobojna granica između njih, u Jokićevom slučaju, izrazito propustljiva.

Neobičnost Jokićeve slike svijeta ilustruje nam i priča *Crni audi*. Ona nam otkriva Jokićevu sklonost odbijanja viđenja stvarnosti na prvu loptu. Ovdje je krajnje neobičan niz vozačevih nevolja (nemogućnost umicanja automobilima iza sebe i preticanja onih ispred sebe) u poenti objašnjen logičnom činjenicom da se automobil nalazi na platformi šlepera koji prenosi nove automobile, ispod čekića. Pisac *Saznanja* ovom pričom pokazuje raskošno umijeće da nas, u literarne svrhe, preplaši svakodnevnim situacijama, sugerišući i strahovitost i jezuz samog svijeta na takav, indirektan i oslobađajuće komičan način.

Na sličnom principu počiva i priča *Odžaćar grla* koja „objašnjava“ porijeklo poznatog brenda bombona.

Zadivljujuća je i priča *Opera*. Ona se poigrava legendom da operski pjevači visokim tonovima mogu da razbijaju stakla. Ovdje je ta njihova spo-

sobnost dovedena u vezu sa istom kod obijača, što dovodi do promjene strukture čitavog jednog grada. Moć operских pjevača da razbijaju stakla uzrokuje odluku da se banke u Milanu otvaraju što dalje od Milanske skale. Slično se „ponaša“ i priča *Bez donjeg rublja* koja „igra“ na mitu o seksualnom životu naučnika.

Jokić donosi novine i u shvatanju žanrovskih konvencija kratkih priča. Otkriva da kratke priče mogu biti toliko kratke da ih i nema. Iz priče *Prazna priča* izostaju, gube se, nestaju iz čitaočevog vidokruga i junaci i radnje i prostor i vrijeme i motivi, sve što tradicionalno čini priče. Treba napomenuti da je Jokić, osim ove, „napisao“ još dvije prazne priče i naslovio ih *Prazna priča II* i *Prazna priča III*. U telefonskom razgovoru rekao mi je da mu je namjera bila da opetovanjem praznih priča referiše na našu savremenicu, u kojoj je mnogo praznih priča. I uspio je! Ovdje se treba sjetiti muzičkog pandana Jokićevih praznih priča – kompozicije Džona Kejdža koja nosi naziv 4'33", koja se sastoji od četiri minuta i trideset tri sekunde tišine i može da se izvodi na svim instrumentima. Ovo djelo se, zapravo, sastoji od zvukova koje slušalac čuje dok se ono izvodi. Kejdž svjedoči da je tokom njenog prvog izvođenja moglo da se čuje strujanje vjetra, da se tokom drugog čuo zvuk padanja kiša, a da su već tokom trećeg ljudi počeli da sami proizvode zvukove tako što su razgovarali ili izlazili iz sale

u kojoj se izvodila kompozicija. Kao i Kejžova kompozicija, i Jokićeva priča skreće našu pažnju na izvantekstovne priče i, zaista, koliko god puta da „čitamo“ Jokićeve prazne priče, paralelno doživljavamo i prazne priče iz stvarnosti. Jokić nas je i ovog puta ubijedio da su njegove priče više od fikcije!

Priče Perice Jokića je gotovo nemoguće tematski grupisati jer on od priče do priče piše od „o svemu“ do „o svačemu“. Svaki put mu pođe za rukom da čitaoca iznenadi svježinom sopstvene tematike. Da bi mijenjao tačku gledišta, Jokićev pripovjedni subjekt ne mora da mijenja i svoje prebivalište jer je u stanju da piše bukvalno o svemu što vidi. Tako, u priči *Orijentiri*, iz svoje kuće koja se, najprije, nalazi, kako kaže, „u divljini“ i „bogu iza nogu“, notira nastajanje grada. Ova priča govori o razvoju nove civilizacije i starom običaju da taj razvoj uvijek zahtijeva rušenje neke starije civilizacije. Tako će i kuća našeg pripovjedača, poslije svih avantura, završiti „ispod mehanizacije za rušenje i odnošenje oronulih starinskih objekata“.

Perica Jokić voli da pripovijeda o takozvanim odsutnim događajima, tačnije o tome kako do nečega nije došlo. Takva je priča *O jednoj promociji* sa koje izostaju pisac, knjiga, govornici o knjizi i publika koja sve to sluša. Ako može priča bez priče, može i promocija bez promocije! Štaviše, čini se da je takva jedna promocija dušu dala za

čitanje, bolje reći – izvođenje Jokićevih praznih priča.

U jednom dijelu *Saznanja* dolazimo do niza priča koje objedinjuje tema najvažnije sporedne stvari na svijetu. O sporednosti fudbala govori prva priča iz tog niza sa dugim naslovom: *Kratki priručnik za najlakše, najjeftinije i najefikasnije organizovanje sovjetskog prvenstva u fudbalu*. Jokić je ovdje odlučio da se poigra sa ciklusnošću organizovanja svjetskih prvenstava svake četiri godine, ali to nije sve – poigrao se i sa predvidljivošću njihovih ishoda. Ove priče funkcionišu kao demonstracije da se Jokićeva apsurdna logika izvanredno snalazi na svim terenima, uključujući i fudbalski. Primjer su priče: *Ispravna odluka, Travnato nebo* (koja i u naslovu sugerije izokrenutost slike svijeta!), *Ofsajd, Nadoknada vremena, Nadoknada vremena 2, Živi zid, Revanš, Respekt, Proglas*. Primjećujemo da svi ovi naslovi dolaze iz domena običnog govora o fudbalu, ali treba pročitati kako u Jokićevoj pripovjednoj alhemiji i obično lako postaje neobično!

Na neobičnosti u pripovijedanju ne reaguje se samo spolja, čitalačkom reakcijom čuđenja nad neobičnim likovima i radnjama, već se reaguje i iznutra, iz svijeta teksta, pa tako pseći lajež *Auuuuu!* iz istoimene priče postaje uzvik čuđenja na prethodno saopšteno objašnjenje vlasnice koja ga je seksualno zlostavljala.

Naslov priče *Rješavanje problema na drugi način* moguće je pročitati kao Jokićevu poetiku u malom. Jokićev pripovjedni postupak mogli bismo da označimo kao niz nepristajanja na uobičajena značenja riječi, čime obuhvaćeni bivaju i Jokićevi junaci, u slučaju priče iz naslova – Mihael Šumaher.

Moguće je da je nesrećan slučaj koji je zadesio Mihaela Šumahera Jokića podstakao da napiše i jednu priču o planinarenju. *Planinarenje po izboru* počinje sasvim običnom rečenicom kojom se opisuje ova vrsta podviga: *Dok su osvajali jedan planinski vrh, planinari su mogli da uživaju u razgledanju okoline.* Jokić je stvorio horizont očekivanja da se radi o sasvim običnom pohodu na planinski vrh, da bi, zatim, iznevjerio to očekivanje nastavkom u kom se saopštava da se osvajanje vrši helikopterom.

Saznanja se sastoje iz još jedne priče na planinske teme – *Uspostavljanje snijega* koja na nimanijevski način opisuje nastanak snijega dovodeći ga u vezu sa disciplinama skijaških skokova i veleslaloma.

Neke od priča u *Saznanjima Roberta Nimanija* pokazuju tendenciju ulančavanja što je signalizirano njihovim naslovima, kao što je to slučaj sa pričama *Jednog zemljotresnog dana* i *Istog zemljotresnog dana*. U jednoj od njih akteri su par koji se vraća sa medenog mjeseca i vidi da je zgrada u kojoj stanuju srušena do temelja, ali

na ovu situaciju reaguju rutinskim pozivanjem papagaja na interfon da im otvori stan koji je, zajedno sa ostalim iz zgrade, razbacan uokolo. Ovo je tipičan momenat nimanijevskog invert-nog pripovijedanja: da se situacije koje iskaču iz svakodnevnne rutine doživljaja, opisuju, i da se na njih reaguje rutinski, a da se o onim koje su po svemu uobičajene i automatizovane, pripovijeda, i da junaci na njih reaguju sa začudnošću. Upravo ovakav postupak i jeste jedan od onih što ovim tekstovima pribavlja humorne efekte, a čitaocu obezbjeđuje beskrajno zadovoljstvo u tekstu jer ga udaljava od svakodnevnih narativa koji guše svojom linearnošću. Kao i mladi bračni par koji se, po rušenju svoje zgrade, „preselio“ u priču o penzioneru koji u svojoj priči doživljava isti zemljotres, i on razorni zemljotres doživljava krajnje spokojno – kao podrhtavanje kreveta sa osamnaestog sprata, na šta je navikao i oguglao.

Iz *Saznanja Roberta Nimanija* ne izostaju ni priče o književnom esnafu kod nas. Ilustrativne su priče *Potpis*, *Pobjednik* i *Spisak ostalih učesnika*, u kojima Jokić osvrt na instituciju nagrada i nagrađivanja uzdiže na univerzalni nivo. Apsurdnost ovih fenomena i način nagrađivanja nalazi sasvim prikladno mjesto u svijetu Jokićeve apsuradne kratke proze. Stvarnost se savršeno uklopila, takoreći, a Jokiću je bilo dovoljno da joj nađe mjesto na stranicama svoje knjige. Ove priče su parodija na nagrađivanje imena, umjesto djela.

Treba, usput, dok pišemo o ovim pričama, napomenuti da Perica Jokić, uprkos izuzetnosti svojih ostvarenja, ne spada u nagrađivanje autore. Međutim, to ne treba da ga sjekira. Ipak je najveća satisfakcija, koju pisac može da osjeti, zadovoljstvo nad sopstvenim ostvarenjem, koje je utoliko veće ukoliko pritom zadovoljava i čitaoca. A Jokićeve priče to, bez ikakve sumnje i čine. Napomenimo još i to da su ove priče inspirisane književnim prilikama na našoj književnoj sceni, ali da u ovoj knjizi zatičemo i priču *Nepodnošljiva lakoća postojanja* kojoj je autor ovih bilježaka imao čast da kumuje, a koja na još univerzalniji način govori o odnosu pisaca prema svojim kolegama.

Atmosfera nagrada i nagrađivanja javlja se i u jednorečeničnoj priči *Kompletan govor laureata na svečanosti povodom dodjele nagrade za najviše zahvaljivanja u svom životu* gdje je Jokić odnos nagrađenog i nagradodavaca sveobuhvatio jednom rečenicom: – *Hvala još jednom*. Od jedne rečenice sastoji se i priča *Pitanje na koje novinari najčešće ostaju bez odgovora*. Priče sa jednom rečenicom nijesu rijetkost u ovoj knjizi – čak 18 ih je napisano u samo jednoj rečenici! Nešto zastupljenije su one od dvije rečenice, njih u knjizi ima 23. Međutim, i kada piše skraćeno, Perica Jokić postiže pun umjetnički efekat.

Autor *Saznanja Roberta Nimanija* u stanju je da umjetničke efekte postiže i izborom pisma. Tako

je jedina priča napisana ćirilicom u knjizi *pruĉa koja mora da se piše ћирилицом – Смјерна старлета спасава свијет*. U njoj je ćetirimа C dodijeljeno sasvim novo znaćenje, ono iz naslova, ali je simbolika spasenja saćuvana. Svetinju starijih vremena – slogu, zamijenila je ikona novog doba – starleta. Tako se Perica Jokić osvrnuo na sunovrat ili modernizaciju svijeta, kako se uzme. Promjena sistema vrijednosti u Jokićevom pripovijedanju neumitno prate i promjene u jeziku.

U prići *Epilog* kojom, logiĉno, završava Jokićeva nova knjiga kratkih prića, ćitaocu su dati još neki signali o tome kako treba ćitati i razumijevati *Saznanja Roberta Nimanija*. U prvom pasusu ove priće, pripovjedać izlaže svoju poetiku žanra, tj. obrazlaže veliku ućestalost kratkih prića u svojoj knjizi. To je objašnjeno devizom Roberta Nimanija koja glasi: *najgore je kad te smak svijeta prekine u pola rećenice*, što ćini da sve ove priće ćitamo sa sviješću da su nastajale u strahu od nedorećenosti. Ovaj strah će se pokazati i opravdanim onoga trenutka kada posljednja prića u knjizi završi trima taćkama, a ćitalac, na kraju ostaje uskraćen za odgovor šta se desilo sa Robertom Nimanijem, nakon što je u prići *Dvoboj* pojahao konja. Pozivanje na jednu od prethodnih prića ukazuje na to da priće u *Saznanjima Roberta Nimanija* ćine organsko jedinstvo i da se mogu ćitati, kako kao samostalne narativne jedi-

nice, tako i u sadejstvu jedne sa drugim jer tvore jedan pripovjedni svijet za koji nam se ponekad može učiniti da je razuđen, ali ova mozaička struktura jedinstvom lika Roberta Nimanija, jedinstvom njegovog pogleda na svijet, tonom pripovijedanja, sklonošću ka apsurdnom nesumnjivo sačinjava jednu semantičku cjelinu kojoj vrijedi posvetiti krupniju čitalačku i kritičarsku pažnju.

Bojan Rajević

LASER 007

(bilješka o piscu)

CIA, KGB i domaća UDBA zajedničkim snagama došli su na ideju da u svojim detekcijama, umjesto vremena poluraspada uranijuma 238, koriste laser 007.

Ovaj senzacionalni pronalazak, već kod prvog ispitivanja dao je sjajne rezultate. Obradom priložene fotografije (na zadnjoj korici) utvrđeno je da je osoba čvrsto povezana sa knjigama: *Pametniji popušta, Ti si moj genije, Doručak za Emu, Tačno u podne, Lift, Pričam ti priču, Iskustvo Roberta Nimanija, Ogledi Roberta Nimanija, Svemirski dnevnik, Strogo za javnost i Izrazito dobre priče.*

Isto tako, osoba se vezuje i za najznačajnije antologije aforizama, satiričnih priča kao i proze uopšte.

Pod izvjesnim uglom, laser zapaža da se rukopis dotičnog može čitati na nekoliko jezika, među kojima su ruski, engleski, francuski, makedonski, slovenački...

U posljednjih par koraka laser se ne ustručava da bude još konkretniji, pa otkriva da je riječ o slikaru, satiričaru, proznom i dramskom piscu, profesoru književnosti – Perici Jokiću, rođenom 1962. u Vitini.

Problem je što laser 007 daje tačne rezultate sa-

mo kod brade stare 007 dana, po čemu je i dobio naziv.

Svaka druga mjera dovodi do niza pogrešaka i sasvim drugog imena, zbog čega se njegova upotreba ovdje i završava.

Име

Свјесни великих освајања која ће та
пекати, родитељи још на рођењу свом
сину дадохе име Александар Македонски.
Није им било тешко око одабира имена,
јер оно већ бијаше записано све
историјске књиге.

Да су му дали неко друго име, ко
би сад све преишљаво. А и ко би знао
за Александра Македонског да се звао,
рецимо, Миланле Радусиновић ?!

Perica Jokić

IZ RUKOPISA (Književni pregled, broj 14, jul-avgust-
-septembar 2017, str. 92, „Alma“, Beograd)

SADRŽAJ

- Aeromiting, 43
Ažuriranje granica, 83
Azil, 34
Antologija, 111
Auuuuuu, 63
Bajka o žrtvi i nesrećnim kriminalcima, 71
Bez donjeg rublja, 34
Bez konkurencije, 64
Beštićev uspješni eksperiment, 31
Biznis oko eksporta, 123
Biograf, 28
Biološko oružje, 121
Blizanci, 54
Boli ga uvo, 73
Brkovi, 95
Bukvalno značenje, 67
Vannastavni zakon, 124
Visokokalorični ljudožderi, 54
Glad, 126
Glupi policajac, 55
Grmljavina i gromovi, 32
Daltonisti, 18
Dvoboj, 135
Dekompjuterizacija očinjeg vida, 78
Dirigentska palica, 118
Dobar potrošač, 91
Dobar razlog, 91
Dojenje, 114

- Drugo je kad znaš, 80
Epilog, 137
Eskalacija znanja, 121
Žena bez šminke, 127
Živi zid, 52
Životinje i njihovi lovci, 14
Za sve su krive maline, 22
Zavrzlama, 110
Zakazani terorizam, 70
Zamjena frontova, 123
Začarani grad, 120
Zvono, 42
Zona jedan, 75
Zoologija i farma, 73
Iz dnevnika jednog ludaka, 61
Iz psećeg ugla, 63
Ime, 115
Inventivni zaključak, 120
Interni učinak, 119
Ispravna odluka, 49
Istina o kosovskom porazu, 9
Istog zemljotresnog dana, 72
Ja i sunčana strana ulice u kiši, 112
Jačina krokodilovog ugriza, 37
Jedno drugačije viđenje istorije, 30
Jednog dana isjeći ću te na komade, 89
Jednog zemljotresnog dana, 72
Kad otkáže psihijatar, 15
Kazablanka, 134

- Kako sam doskočio mafiji, 58
Kako sam najlakše preživio, 109
Kandidat za predsjednika, 103
Kauzalitet, 109
Književno veče jedne delegacije, 81
Kompleran govor laureata na svečanosti
povodom dodjele nagrade za najviše
izvinjavanja u svom životu, 116
Konkurencija, 76
Kratki priručnik za najlakše, najjeftinije i
najefikasnije organizovanje svjetskog
prvenstva u fudbalu, 48
Krpelj u službi stenta, 44
Krčmarica i pijanci, 11
Laser 007, 151
Letovi brodom, 114
Like or dead, 104
Loša procjena, 107
LSD, 107
Magacin, 94
Maz-man, 13
Mazivo, 55
Majmune, brate, pomagaj!, 24
Mačka u džaku, 113
Memoari jedne rekvizite, 23
Migovi, 94
Miss balvani, 108
Mladolika profesora, 126
Na najvišem nivou, 85

Nadoknada vremena, 50
Nadoknada vremena 2, 51
Narator, 111
Nema zime, 59
Nepodnošljiva lakoća postojanja, 29
Nepotrebna kolona, 19
Nepravedno osuđen, 105
Nesrećni logoraš, 77
Nesrećni ubica, 68
Nešto iz sudske prakse, 28
Nova disciplina, 86
Nova izborna pravila, 14
Nova ministarka, 96
Nova slikarska tehnika, 67
Norme, 90
Nostalgični esesovac, 87
Njuti spasava gravitaciju, 77
O jednoj promociji, 40
O smanjenju naoružanja, 83
Oblak prašine, 59
On, pa jopet on, 40
Ono što znam, 98
Opaka bolest i senilni starac, 102
Opera, 33
Operacioni sto, 39
Opravdano pjevanje, 113
Orijentiri, 36
Osmi dan u nedjelji, 97
Ostavka, 16

- Ofsajd, 53
Odžaćar grla, 33
Padobranac, 27
Pijanac i blizanci, 17
Pilot ili kontraadmiral, 122
Pitanje na koje novinari najčešće ostaju
bez odgovora, 117
Planinarenje po izboru, 65
Platforma za ukidanje viza, 56
Pobjednik, 99
Povoljni vjetrovi, 101
Pokretne stanice, 103
Politički zaokret, 112
Pomoć na drumu, 21
Posjeta, 32
Potjera, 61
Potpis, 98
Potraga, 132
Pouzdan pokojnik, 57
Pravila plutajućih bova, 60
Prazna priča, 35
Prazna priča 2, 106
Prazna priča 3, 136
Praktična čekaonica, 92
Prvi doktorat, 7
Predostrožnost, 80
Predstava, 62
Pretakanje vode, 12
Priznati Kosovo, 42

Prijateljska utakmica, 50
Prije svega pobjeći, 90
Prije nego je neko ponovo otkrije, evo kako
 sam zaturio Ameriku, 21
Primijenjena umjetnost, 125
Primjeri čojstva i junaštva, 97
Prioritet, 66
Prirodni valeri, 76
Priča o ..., 135
Priča o Diogenu, 16
Proglas, 51
Programiranje, 84
Prolazna ljepota, 43
Prolog, 5
Protivpožarne mjere, 60
Profesija, 88
Razmjena životinja, 88
Razumna odluka, 46
Raspored časova, 102
Revanš, 52
Rez, 124
Respekt, 53
Rješavanje problema na drugi način, 65
Robert Nimani i film, 74
Ronilac, alge i meduze, 110
Ružna navika pritekla u pomoć, 70
Savršeno samoubistvo, 47
Sijalica, 26
Slučaj, 81

- Smjena tekovina, 125
- Smjerna starleta spasava svijet, 118
- SMS auto parking, 23
- Spasilački čamci za neplivače, 57
- Specijalni efekti, 20
- Spisak ostalih učesnika, 133
- Sporna nota, 87
- Sporogoreći autobus, 128
- Stalni jadi jedne žene, 39
- Stan s pogledom, 44
- Starac, egzekutor i neko treći, 85
- Statistika 2, 17
- Stvar morala, 79
- Stvoritelj, 6
- Stepenovanje humanosti, 119
- Sudbina jednog aforizma, 134
- Surova metoda, 108
- Tajna večera, 8
- Tajna poruka, 41
- Tema, 24
- Teorijski, 104
- Testament, 89
- Torta koja nestaje, 37
- Travel agencija koling, 66
- Travnato nebo, 49
- Tri, dva, jedan – bum, 9
- Trik pitanje, 46
- Turska kafa, 115
- Tutankamonov mobilni, 22

Ubistvo za crveni karton, 12
Uža specijalnost, 45
Uzaludno lutanje, 27
Umro rudar, 93
Unajmljeni dvojnik, 122
Univerzalni metro, 15
Usamljeno zapažanje, 13
Uskraćenost, 45
Uslov, 129
Uspostavljanje snijega, 69
Ustoličenje smrti, 82
Usud, 69
Fantazija, 8
Franšiza, 130
Hitler i srpska falš pjevačica, 82
Crni audi, 29
Češalj nije problem, 100
Čigra, 101
Čovjek iz susjedstva, 79
Čudo tehnike, 26
Džungla u kavezu, 92
Šaltovanje, 84
Šizofrenija, 10
Šifra: bomba, 10
Šlepovanje, 38
Štamparska greška, 19
Wanted, 25
WC šolja i vodokotlić, 132
X-zraci, 100

Perica Jokić
SAZNANJA ROBERTA NIMANIJA

Izdavač:
„Alma”, Beograd

Za izdavača:
Đorđe Otašević

Recenzent:
Bojan Rajević

Lektor/korektor:
Maja Jokić

Korice:

Milan Beštić

Štampa:
„Presing”, Mladenovac

Tiraž:
100

ISBN:
978-86-7974-578-1

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-36

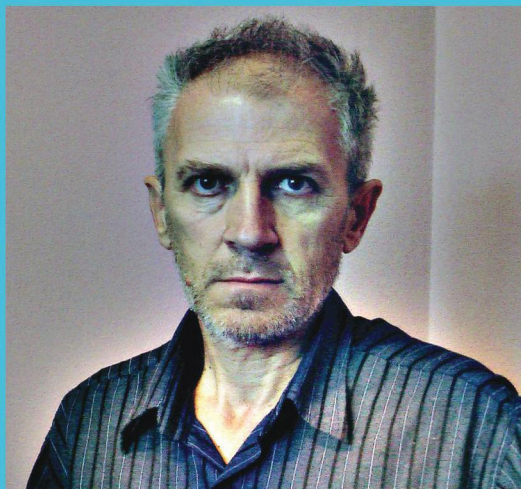
ЈОКИЋ, Перица, 1962-

Saznanja Roberta Nimanija : baš dobre priče / Perica Jokić. -
Beograd : Alma, 2018 (Mladenovac : Presing). - 160 str. ; 21
cm. - (Biblioteka Humor i satira / [Alma] ; knj. 149)

Tiraž 100. - Str. 139-149: Bilješke uz saznanja Roberta Nimanija
/ Bojan Rajević. - Laser 007 : (bilješka o piscu): str. 151-152.

ISBN 978-86-7974-578-1

COBISS.SR-ID 264592908

Perica Jokić, profesor književnosti, satiričar, prozni i dramski pisac, slikar, rođen je 1962. u Vitini.

Objavio:

Pametniji popušta (1996), aforizmi

Ti si moj genije (1996), roman u baladi

Doručak za Emu (1997), drama

Tačno u podne (1998), antologija radio aforizma

Lift (1999), drama

Pričam ti priču (2013), satirične priče

Iskustva Roberta Nimanija (2014), satirične priče

Ogledi Roberta Nimanija (2015), satirične priče

Svemirski dnevnik (2015), roman

Strogo za javnost (2016), aforizmi i zakoni

Izrazito dobre priče (2017), satirične priče

Zastupljen je u svim važnijim antologijama aforizma, satiričnih priča, proznih tekstova.

Prevođen na ruski, engleski, francuski, makedonski i slovenački jezik.